

له ئه وسای منه وه

بو

ئیستای تو

زیاد ره شاد قادر

* ناوی کتیب: له ئەوسای منەوه پۆ ئیستای تۆ

* نووسینی: زیاد رهشاد قادر

* دیزاینی بەرگ: هیوا تاوگۆزی

* تایپ و دیزاینی ناوهوه: نووسەر

* تیراژ: ههزار دانه

* تۆرهی چاپ: چاپی یه کهم، ۲۰۱۴

* شوێنی چاپکردن: چاپخانهی پۆژههلات / ههولێر

له به پۆیه به رایه تی گشتیی کتیبخانه گشتییه کان، ژماره ی سپاردنی

(۵۸۷ ی سالی (۲۰۱۴) ی دراوه تی

*** بە یادی ئەو رۆژانەیی، لە سایەیی رۆحی ماندوویی**

ئەواندا، گولی تەمەنمان گەز گەز بالای دەکرد...

*** بۆ چرکە چرکەیی ئەو رۆژانەیی، بە دیار گەورەبوونی**

ئێوهوه، دەبینە رووباریک لە ئومید و چاوەروانی...

دیارییه

زیاد رەشاد

ناواخن

- به رايى ----- ٥
- خۆزگه له نيو فريوکه وه باي بايم لى ده کردن ----- ٨
- ئاي دايه گيان چهنده قهرزدارى توين ----- ١١
- ونبوون، نازارى هه ميشه يى پۆح ----- ١٥
- ئهو دهنگه ي (يه لالا عه سه ليات) ي بير خستمه وه ----- ٢١
- ده تانويست بچمه هارمه نلى ----- ٢٧
- ئه فسوونى ده ريا و ماستاو خواردنه وه ي ئه وسا ----- ٣٣
- ههسته وه ئه وه به شيك له موروه كانى ملوانكه ي منداليى تون ----- ٤١
- پيره پياوه كه ي بيوك ئه دا، يا به فرو و فرو ----- ٤٩
- له نيوان بۆقه كانى ئه وسا و ماسيه كانى ئىستادا ----- ٦٢
- چهنده ديمه نيكي خه مناكه ئه زيزيكت نه بى پى بلى دايه ----- ٧٠
- گولى من له خه و رابه، ئه زيزى دايه و بابه ----- ٧٦

بەرایی

ئەم چەند نامەییە، کە له ماوەی سەفەر کردنم بۆ تورکیا له ۴ - ۱۳ / ۶ / ۲۰۱۴ نووسیومن، ھەر ئەوکات کورتەییەک له رەشنووسی نامەکان له تۆری کۆمەلایەتی فەیسبوک بلأو کرانەوہ. راستە ناوی (پاداشت)ی کچم لئ ھیناوە و له میانەیدا لەگەڵ ئەودا دەئاخفم، بەلام بەر له ئەو، من ئەم نامانەم بۆ دایکم نووسیوہ، ھاوکات بۆ (کافار) و خوشک و براکانی و دایکیم نووسیوہ، لەم نامانەدا بۆ ھەموو ئەو دۆست و خۆشەویستانە دەدویم، کە پۆرتیک له پۆژان یادگارییەکی تال یا شیرینمان پیکەوہ لەسەر تینووسی ژیان تۆمار کردوہ، قسە بۆ ئەو ھاوسەفەرانە دەکەم، کە راستە لەم سەفەرەدا پیکەوہ نیین، بەلام له سەفەری درێژی ژیان و پۆژگار و تەمەن و خۆیندەوہ و پامان... زۆر دەم پیکەوہین، یا له یەکەوہ نیزیکیین، من ئەم نامانەم بۆ ھەموو ئەوانەش نووسیوہ، کە حەز بە خۆیندەوہی دەکەن، ئیدی له ھەر

کوئیەك بن و به هەر زمانیک بدوین و خەلكی هەر شوینیکی سەر ئەم گۆی
زەمینە بن...

نازانم ئەم نامانە هەر نامەى ئاساین، یا دەقى ئەدەبیین، یا سەرگوزشتە و
یاداشتنامەى ژیانن، یا سەفەرنامەن، یا هیچیان نین! من خۆم له ناوانی
شتهکاندا، هەم دوودلم هەم هەندى کۆلەوار، بۆیە هەر کەسە و چ ناویکی لى
دەنى گرنگ نییە، گرنگ ئەوێهە بزانی چى دەنووسین و بۆ دەنووسین،
گرنگ ئەوێهە له رۆح و ناخى یه کتر تیڤگهین...

وهك چۆن ئەو سەفەرەم کردووته بیانووی نووسینی ئەم نامانە، به هەمان
شیوه له زۆر شوینی نامەکاندا، پەلپم به ناوی پاداشت و مندالیهتی ئەووه
گرتووه، تا قسە له بەشیکی بیرەوهرییهکانی مندالیی خۆم بکەم و مندالیهتی
خۆم بنووسمهوه، به کورتى له و شوینانهى که قسه له ئیستای ئەو دهکەم،
هەر ئەو قسەیه بۆ ئەوسای خۆیشمه، یا که له ئەوسای خۆم دەناخفم،
ویستوومه به جۆریک له جۆرهکان قسهکردن بى له ئیستای ئەو...

له کاتى نووسینی نامەکاندا، هەمیشه دوو دیمەنى تا رادهیهك پێچهوانهى
یه کتریم دههاتهوه بیر، یه کیکیان هەر له دیمەنى وردکردنى پياز دهچوو، که
مرو به دیاریهوه دانیشى بى ویستی خۆی چەند تۆکیک ئەشک له ناو چاویدا
قهتیس دەمینى، تەنانەت هەندى جار ئەو تۆکانه هیلانەى چاویش

جیده هیلن و بهره و گونا و گهردنی ده پونه خوار. دیمه نی دوهمیش هر ده تگوت هی شوویه ک په سیره ی ترشیان له بهر ده مم داناوه، که بهر له تامکردنیان ناو ده مت پر پر ده بی له ناو! به لام به راستی له کاتی نووسین و پید اچوونه وه و خویندنه وه یاندا، نه وانه ی که ده بوونه مایه ی فرمی سک پرشتن و قولپی گریان، زور زیتر بوون له وانه ی ده یانخسته نیو دنیای تریقانه وه و پیکه نین.

هموو نه و خو شه ویستانه ی که نه م نامانه ده خویننه وه، هینده ی چه ز و تاسه و مهراقم نه وه یه چیژی لی وهر بگرن و ههست بکن گوزارشت له به شیکی یاداوه ری نه وان ده کات، هه رگیز نه وه نده خوازیاری نه وه نیم، بزانه داخو به دیاریه وه قاقا ده کیشن، یا ده دهنه پر مه ی گریان. له بهر نه وه له هر کوئییه کی نه م نامانه، هر برکه و وشه و پرسته و په ره گرافیکی نیو نه م کتیبه، نه گهر چیژ و کاریگه رییه کی هه بی، یا نه گهر بزانه به هویه وه هر که سی بیره وه رییکی خوی هاتووه ته وه یاد، نه وا دنیایه ک خو شحال ده بم و به خهوشی نازانه شانازی به بیر و قه له می خو مه وه بکه م، نه گهر وه هاش نه بوو، نه وا پی م شهرم نییه له باتی جاریک سه دان جار داوای لی بوردن بکه م.

زیاده شاد قادر

ههولیر، ۲۰۱۴/۶/۳۰

نامەك يەكەم

خۆزگە لەنيۆ فرۆكەوہ باك بايم لى

دەکردن

کچه که م پاداشت سلاو...

دوای نهوهی ئیوارهی ۴ / ۶ / ۲۰۱۴ له فرۆکه خانهی ههولیر خواحافیزیمان له ئیوه کرد، له ناو فرۆکه بیرم له و قسهیهی تو و (کافار) دهکردهوه، وهختی هاوینی ۲۰۱۱، که یه کهم سه فهری دهره وه م کرد، زور تامه زرویی به پیکردنم بوون بو فرۆکه خانه، تومزه وا تیگه ییبوون، تا بهردهمی فرۆکه دین و لهوی من سهرده کهوم بو ناو فرۆکه، پاشان له یه کیک له په نجه رهکان دهستم دینمه دهری و بای بای له یه کتری ده کهین، دواتر فرۆکه که هورپینیک لی دهدات و بو ئاسمانی بهرز ده بیته وه، ئیوهش تا چاو بر دهکا ته ماشام ده کهن، دوای نهوه به دلئیکی تیگه ل به نیگه رانی و شادی، به ره و مالی ده گه رینه وه.

به لی به دلئیکی تیگه ل به نیگه رانی و شادی ده گه رینه وه مالی، نیگه ران چونکه تا زیتر له هه فته یه کی دی یه کتر نابینن، شادیش به هوی نهوهی فرۆکه تان له نیزیکه وه دیوه و بو خزم و هاوړپییانی ده گه رینه وه، که شیوه و قه باره و فرینی چون بووه. وه لی که زانیتان سیستمی چوونه ناو فرۆکه خانه

بهو شیوهیه نییه که نهنگو بیرتان لیی دهکردهوه، بویه ههنوکه نهو شهوق و زهوقه ی جارانتان نهماوه بو به پیکردنم و چوونه بهردهم فرۆکه خانه...

کیزهکه ی من، ئیستا فرۆکه له توقی ئاسمانییه، ههر یهک له سه رنشینانی فرۆکه خه یالی له شوینیکه، هیچیش له ئیمه دیار نییه، ئیستا له سه ر ئاسمانی کام گوند و شارین، به خیراییی چهند داژوا، چهند کیلومه تر له زهوی بهرز بووه ته وه... مه گه ر ته نی نهو زانیارییه لای میری فرۆکه بی، ده زانم به که سی یه که م له ستافی به پیره بردنی فرۆکه ناگوتری میری فرۆکه، به لام له کورده واری خو ماندا، وشه ی (میر) زور به کار هاتووه و زاراوه ی دیکه ی لی چی کراوه و مانای تری دراوه تی، ههر بو نمونه به سه رپه رشتیاری بیری ئاو ده گوتری (میراو)، به جه لاد و که سی ده سترپویشتوو له نه شکه نجه دانی خه لک ده گوتری (میرغه زه ب)، به سه رپه رشتیاری ئالیکدانی نه سپ و ماینان گوتراوه (میرئاخوپ)، ته نانه ت (میری دزان) یش هه یه ! نه مه جگه له میران و میرنشین و میرانه و میرزاده و میرکوپ و میرایه تی و میری میران و هتد... بویه له باتی وشه ی فرۆکه وان و کاپتن و نهو شتانه، وشه ی میری فرۆکه م هاته خه یال.

ده ی، تا نامه ی دووه م به خوات ده سپیرم...

نامەك دووهم

ئاك داپە گيان چەندە قەرزدارك تۆين!

کچی خۆم پاداشت، دوی قەشەنگترین سلوو... .

پاداشته کهم... بهر له فرینی فرۆکه، به مۆبایل قسهمان له گەلتان کردەوه و پیمان گوتن: رەنگه پاش دوو کاتژمیری دی بگهینه ئەنقەرە. گوتیشمان: هەر که گەیشتینه ئەوی، دەمودەست پیوەندیتان پیوه دهکهین. کهچی له گەل گەیشتمان به فرۆکه خانە ی ئەنقەرە، هەر که مۆبایله کهم کردەوه، دیتیم دایکم دلی ئۆقرە ی نه گرتوو و چەند جارێک تهلهفونی کردوو. ئای خودایه گیان! دەبی چون بتوانین به شیکی کهمی ئەو قەرزه زۆره بدەینهوه، به رانبەر ئەو مهخلووقه نیان و میهره بانە ی له سه زمانه، که ناوی دایکه ... دایک

نا، قەلەم ناتوانی

پۆرتریتی ئەوینی تۆ رەسم کا

وشه دەبی له گوزارشت له تۆ

تا ماوه شهرم کا

ئهسته مه مه حه بهت

په ی به زمانی رۆحت بیا

هه همیشه خوشه ویستی

ئیره یی به تۆ دهبا

ئهوین شانازی به تۆوه دهکا

هۆ دایه گیان

ئه ی جانی جانان^(۱)

هه ر که له فرۆکه خانه ی ئه نقه ره ده رچووین، هه ستمان به کزه بایه کی سارد کرد، ئه و کزه بایه، سالانیک له مه وه بهری بیرخسته مه وه، به لام با جارێ له کزه با و له مه وه بهر و ئه و شتانه بگه رپین... به تاکسی له فرۆکه خانه وه به ره و هۆتیل بهرێ که وتین، باران ورد ورد گه لا سه وزه کانی ئه مبه ر و ئه وه بهری شه قامی ماچ ده کرد، بۆنیکه خوشی به م ناوه دا په خش ده کرد، به کورتیه که ی که شو هه واکه ی له نیسانی مهمله که تی خۆمان ده چوو... له وه دا جیاواز بوو

۱- به شیک له شیعی (ئهوین شانازی به تۆوه دهکا)، له دیوانه شیعی (مندالیکه پایزنشین، زیاد رهشاد قادر، هه ولیتر، ۲۰۱۴).

له نهوسای منهوه پۆ ئیستای تۆ _____ زیاده شاد قادر

که له ولاتی خویمان زیتیر سهوز و تهپر و چراخان دههاته بهر چاوه، وهلی تام و
پهنگ و بۆی - به دهردی ههیرانبیژهکان گوتهنی - کاوله ورات، نهگه رهه
بهراستی کاوه و ویرانیش بی، هیشتا له ههموو جیهکی دونیا شیرینتره.

تا نامه ی سییه م، به وزاته ده سپیرم که سپارده زایه ناکات...

نامهک سیییم

وئبوون، ئازارک هه میشهیی رۆح

سالو و خوشەویستی پاداشتی من...

پاداشتەكەم... بە مندالی هەر كه بۆ شار یا گوندیكى دیکه دەچووین، توند دەستی ئەوانەى له خۆمان گەورەترمان دەگرت نەبادا ون ببین، یه كێك له برادەرەكانم ئیستاش زوو زوو دەگیریتەوه، كه جارێك به مندالی له گەڵ دایكى دەچیتە بازار، دواى له نیۆ كۆمەلى ژنى عەبا بەسەردا، دەستی ژنیك دەگرێ كە پەنگی زەمبیلەكەى له هى زەمبیلەكەى دایكیەتى، پیش ئەوهى سەر هەلپری هەر به دەست گومان دەكا كه ئەوه دایكى نییه و گوم بووه. پاسته هەنووكه خەم و نیگەرانی ئەو جۆره بزربوونانەمان نییه، بەلام پەنگه له جۆرهكانى دیکهى ونبوون هەموومان جۆره ترس و خۆپاریزییهكمان هەبیت، یه كى له و ونبوونانەى كه له هەموویان زیتر ئازارى پۆحمان دەدات، ئەو ونبوونه هەمیشەیییه كه له م دنیا یه دا یه كتر دۆزینه وهى تیدا نییه، ئەم جۆرهى ونبوون هەرچەنده هیچ پێوهندى به سەفەر و مال بەجیهیشتن و چوونه غەریبییه وه نییه، وه لى لهوانه یه له دووره ولاتی و غەریبیدا، مرۆ پتر

ییری لی بکاتەوہ. هەقتە سەد لە سەد لە ناوەرپۆکی ئەم قەسە یەم تینەگەیت،
یا وەکو پنیویست سەرنجت رانەکیشتیت، چونکە تا هەنووکە تۆ لە نالە و
عەزابی ئەو جۆرە ونبوونە تینەگەیشتوویت و ئەزموننت نەکردووہ. تۆ جاری
لە پەژارە ی ئەو دایکە کلۆلە تیناگەیت، کە بە گەورەبوون و پیگەیشتنی
پۆلەکە ی، گەز گەز بالای کردووہ و خۆشحال بووہ، کەچی لە ناکاوا
رەشەبا یەکی توند هەلدەکات و درەختی ئەو بلندی و خۆشنوودیە لە رەگەوہ
هەلدەکیشتیت. تۆ هیشتا نازانی کتیبی خەمی قورس و خەیاالی زامداری ئەو
باوکە بخوینیتەوہ، کە بە دیار پشکوتن و گەشانەوہ ی مندالەکە یەوہ، دەبووہ
ئوقیانووسیک لە هیوا و پیکەنن، کەچی لە پەر ئاگریک هەلدەبی و چی گولی
هیوا و پیکەنن هە یە دەیکاتە قەرەبرووت...

ئەدی جەرگەکەم، منیش کە لە پۆلی یەکدا بووم، دەستە یەک لەو هاوپی و
هاوپی لانەمان کە پۆژانە یە کدیمان دەدیت و لەسەر یەک رەحله دادەنیشتن،
وەکو ئیستای تۆ وام دەزانی هەرگیز لە یەک دانابریین و قەتاوقەت یە کتری
بزر ناکەین و پیکەوہ سەفەری ژیان تەواو دەکەین، کەچی پۆلی یەک و
قوناغەکانی دیکە ی مەکتەبمان بری و هەندیکی دیکەمان ناسی و ئاشنایان
بووین، بەلام زۆریکیانم لەو هاوپیانە ی سەردەمی سەرەتایی و ناوہندی...
ئیستا ون کردووہ پاداشت، دەشی هەندیکیان پۆژیک لە پۆژان چاوم پیان
بکەویتەوہ، هەندیکیشیان هەرگیز، ئای کچی خۆم! ئەز بۆ دیتنەوہ ی هەموو

دۆسته ونبوهکان به پهڕۆشم، وه لئ ئهوانه ی که دلنیام جارێکی دیکه نایانبینمهوه، زیتیر بیران دهکه م و په پهری یادگارێیهکانیان هه لده ده مه وه، به تاییهت (ن) که شهش سالی په به ق له یه ک پۆل بووین، ئه و تازه گه نجه ساده و خاکه پرایه ی شێرپه نجه ی خوین کوشتی. ئه دی بۆ (چ) نالیی، ئه و پۆحه جوانه ی له پۆلی دووی ناوهندی ناسیم و ئیستاش نازانم ئاگری چ کاره ساتیک گیانی په پوهله یی هه لکپوزاند. ئای (ا) چهنده بیرێ شه پ و عه جوولیه کانت ده که م، ئه و لوه خیر له خۆنه دیوه ی پاش وازهینانی له مه کته ب، بووه سوتووی شه پری نه گریسی ناوخۆ، یاخوا هه موو شه پریک ئاوی ئاموون و تونی بابا چیت^(٢). (م) یش وه ک هه زاران گه نجی دیکه، برسیه تی و نائارامی سه ری پی هه لگرت بۆ هه نده ران، به لام وه کو ده یان گه نجی خیر له خۆنه دیوی تر، گیانی بوو به قوربانی، ئیستاش که س نازانی، بوو به خۆراکی قرشه کانی ناو ئیجه، یا گولله ی دلپه قی جه ندرمه یه کی سه ر سنوور پیکای، یا له تاریکه شه ویکی ریگا سه خت و نووته که کاندای له نیو به فردا به جیما، یان و یان و یان...

با بێمه وه سه ر باسی سه فه ره که مان پاداشت گیان، دوا ی نیو کاترمیر گه یشینه هۆتیل، قامووسیکی (کوردی - تورکی) م له گه ل خۆم هینابوو، چه ند لاپه ره یه کم لئ هه لگێر و وه رگێر کرد، هه ستم کرد وشه گه لیکی زۆری

٢ - واته هه رگیز نه گه ریته وه، چوونی هه بی و هاتنه وه ی نه بی.

تورکی، له گەل کوردی و عەرەبیدا هاوبەشن، بۆیە فیڤیونی بە شیک له و زمانە قورس نییە، مەبەستم له (بە شیک) ئەو وشە زەرورپانەن کە مرۆ له سەفەر و بازار و خواردنگە و نەخۆشخانەکان... دا ئیشی پێیان دەبێت، نەک ئەو هی زمانە کە بە تەواوی پێنوس و پێزمان و ئاخافتنەوہ شارەزا ببیت.

وەک هەمیشە کە جینگەم دەگۆڕی، تا درەنگ خەوم لێناکەوی، کیشە هی بالیفیش لە ولایە بوەستی، بە جۆریک زۆری نەماوە، بۆ هەر شوپینیک برۆم بالیفیک بخەنە جانتاکە مەوہ! چ بکەم پاداشت ئەوہ تەبیعەتە، تەبیعەتیش دەرمانی نییە، یان وەک دەگوتریت: "تەبیعەت چاک نابێ بە نەسیحەت!" ئەم جۆرە تەبیعەتانە وەکو ئەوہ وایە، کە سیک کاری هەبێ یان نا، پۆژانی دەوام بێ یا پشوووی رەسمی، بە تەبیعەت هەموو پۆژیک سبەینان زوو زوو لە خەو هەل دەستی، یا هەیه بە پێچەوانەوہ هەموو دەم چەند سەعاتیک دوای نیوہشەو دەکەوێتە خەوی. هەندیک کەس هەیه ئەگەر پۆژانە چەند کووپییک چا نەخواتەوہ وەک ئەوہ وایە شتیکی لێ بزر بووبی، یا ئەزیزیکی لە دەست دابی. جا بە شیوہیەکی گشتی ئەم جۆرە تەبیعەتانە و زال نەبوون بەسەرماندا بۆ خۆی باش نییە، بەلام لەچا و ئالوودەبوون بە هەندی خۆی نەخوازراوی دیکە خراپ نیین.

پاستە نووستنی دروست مایە تەندروستبوونی مرۆفە، یا خەوی دروست نیشانەیه بۆ تەندروستی مرۆفە... بەلام ئەوہ تەنیا پێوہندی بە خۆدی

خۆمانهوه ههیه، هونه ر و ئازایه تی له وه دا نییه، بۆ خه لکی دیکه ی بگێرینه وه
چهند ده خه وین و چۆن ده خه وین، وه لێ هونه ر و گه وره یی و ئازایه تی زۆر
له وه دایه، به ر له وه ی بکه وینه خه وه دورودرێژه که، پۆح و دل و ویزدانمان
ئاسوده بکه ی، تا زمانی گول هه بی توخنی هی درک نه که وین، خه ویک که نه
تییدا خه ون و زینده خه ون ده بینین، نه پرخه مان دی و نه زرخه و ده بین، نه
سه رین و پێخه ف پۆلیان هه یه، نه شوین و که شوهه وا به که لکی هیچ دین...
ئه وه ی وا ده کا له و خه وه دوور و درێژه دا، خه وخۆش و پۆحشاد بین، ته نی
باوه ری دروست و دلێ پاک و کرداری چاک و گوفتاری جوانه.

تا نامه ی چاره م به خیرچی...

نامهک چوارهم

**ئهو دهنگهک (یه لالا عهسه لیات) ک پیر
خستمه وه**

كىژى خۆم پاداشت، چەپكى سلوو...

سەر له به يانى پۆژى ۲۰۱۴/۶/۵ به شى زۆرى ئەو بازار و شه قامه سەرەككويه ناو شارى ئەنقەرە گەراين، كه هۆتيلەكه مان لى گرتوو، ئەو گەرەكه پى دەگوتى (قزلاى)، يا وهك تورك پى دەلئىن (كزلاى)، به هوى ئەوهى ژمارهيهكى زۆر دوكان و مۆل و بانك و هۆتيل و ناوهندى خويندى لىيه، بويه وپراى زۆرى پاس و تاكسى و ماشينى تايهت، ههروهها شهو و پۆژ جمهى دى له ژن و پياوى هاموشۆكر، كه به شى زۆريان به خيراى پىگه ده برن و بهره و شوينى كارىان ده پۆن، له گەل ئەو قهره باله غيبهش، گەرەكه كه تا ئاستىكى زۆر هيمن و پاكره.

خهلكى ئيره له هه موو ئەو شوينانهى كه پيوستى به سەرەگرتن ههيه، به دواى يه كدا ده وهستن، جا بۆ سەر كه وتنى پاس بى، يا شوينى ئالوگۆرى دراو، يا چوونه نيو ئاسانسۆر، يا كرىنى ئايسكرىم و هتد... ههروهها پى و شوينى گونجاو گيراوته بهر بۆ سهلامهتى په پينه وهى خهلكى پياده له

شه قامه كاندا، چونكه ئه گهر شوینیک پرد و تونیلی په پینه وهی لی نه بی، ئه و
ترافیک كراوه، تا پیاده له تورهی خویدا بپه پیتته وه. راسته لی ره نوره بری و
شت فریدان له شوینه گشتیه كان و هورین لیدان زور زور كه مه، به لام ده بی
له بیرمان بی پاداشت، ئی مه باسی شار و ولاتیکی ئه م سهر زه مینه ده كه یین،
نه ك یۆتوپیا^(۳) و كۆماری ئه فلاتوون و شاری فازیلله ی فارابی، ئه پاداشت!
ببوره جاری زوری ماوه سهرت بیه شینم به م دهسته واژانه، گهره كمه بلیم
لی ره ش یاساشکیینی و پیشیلکاری و هه قخواردنی یه كدی هه یه، به لام به
ئاست و ریژه یه کی جیاواز له هی لای خۆمان.

ده زانی پاداشت لی ره له ئه نقهره، ئه و جوره كه سابه ته زوره، كه ده بیینی
كه سیك یا چه ند كه سیك به ته پل لیدان، ژه نینی ساز، گۆرانی گوتن و
نیگارکیشان... خه لك له خویان خر ده كه نه وه و پاره په یدا ده كه ن، ته نی
یه کیکیان زور سهرنجی راکیشام، گه نجیکی ریشنی موزهر د بوو، له یه کیك
له پلیكانه كان وه ستا بوو، سازی ده ژه نی و گۆرانیی ده گوت، ده نگیی
ئیجگار خۆشی هه بوو، سه دای ئه و هه ر له له ره ی ده نگی ئه و عه ره بانچییه
ده چوو كه به مندالی گۆیم لی بو بوو و به ده م پالدانی عه ره بانه كه یه وه،

۳ - یۆتوپیا: شاری خه یالی یا شوینیکی نمونه ییه، كه له سهر زه مینی واقیعا بوونی نییه، به
بیرۆكه و بیردۆزانه ش ده گوتریت كه له ژانی راسته قینه دا وه دی نایه ن. بۆ یه كه م جار یۆتوپیا له
نیوه ی یه كه می سه ده ی شازده دا به كارها توه، به لام پیشتر، ئه فلاتوون له (كۆمار) و فارابیش له
(شاری فازیلله) دا، له و شاره خه یالییه ئاخاوتوون.

سه رنج بده نازداری بابهی، رهنگه باشترین سوپاسگوزاری بۆ پهروهردگاری مهزن لهسهه نيعمهتی ئهقل و تهنروستی ئهوهبی، ههست به نازاری ئهوه ئادهمیزادانه بکهین که له یهکیک له و نيعمهتانه بی بهشن، چهنده گرنه بوو بمانتوانیایه، ئهگهر به وشهیهکیش بێت له نازاری ئهوه مروقه کهم بکهینهوه، که ههناوی وهک من و تۆ دونیایهک قسهی تیدایه، بهلام ناتوانی وشهیهک دهبرپیت، کهچی ئیمه به توانجهوه کهسێک قسهی بۆ نهیی، یا وهلامی پرسیارێک نه دادهوه، پئی ئیزین چیه دهلیی لالی! دهبی چ گه ورهیهک له وهدا بی، خهمی بی کۆتای ژیان له گه ل ئه و منداله رهنگ زهرده بهشکهین، که تا ماوه پێویستی به خوینی کهسانی دیکه ههیه، تا دلی له لیدان نهکهوی، کهچی زۆرێک له ئیمه رهنگه لهباتی ئهوه ههستی هاوخهمی و هاوکارییه، پۆز بهوه لیدهین که پوومهتمان خپتر و پێستمان سوور و سپیتره لهوان! چهنده خیریکی گه ورهیه، هاوکار و یارمهتیدهری ئهوه ئینسانه بین، که وهکو من و تۆ دهبینی و دهبیستی، بهلام ئیفلیجیوون رینگهی جو له وهستانهوهی پینادا...

بهلام بروا بکه پاداشت، ئهوانه کویر نین که چاویان بههوی نهخۆشی یا کارهسات له دهست داوه، یا ههر له زگماکهوه نابینن، بهلکو کویری تهواو ئهوانه، که پۆج و ناخیان راستی نابینی، کویری تهواو ئهوانه، که بهردهوام ناههقی و بیدادی دهبینن، لی هیچ ههست و ههلوێست و

بەرەنگاربوونەوهکیان نییه بەرانبەر ئەو ناھەقی و بێدادییە. ئەوانە شیت نیین
که بەھۆی ئەوہی ئاقلەکانی ئەم دونیایە پێیان پێدەکنن و گالتهیان
پێدەکن، ئەوانیش لە کاردانەوہدا چەند بەردیکیان تێدەگرن یا جنیویکیان
پێدەدن، بەلکو شیتی راستەقینە ئەو دەروون پەش و ئەقل نہخۆشانەن کہ
زۆرداری و نەرگسیەت^(٤) چووہتە نیو خوینیان، بۆیە چارەنوسی میللەتیک
دەدەنە بەر بەردی ستەم و چەوسانەوہ، بۆیە نیشتمانیک پر دەکن لە
جنیوی سیاسی و قسەی ناشیرین و خوینپێژی.

تا نامە ی پینجەم بەختەوہر بیت...

٤ - نەرگسیەت: خۆپەسەندی، خودئەفینی.

نامهک پینجهم

دهتانیست بچمه هارمه نلی

دوای سلاو پاداشته که م... ..

هەر ئه مپۆ له گه ل شۆفیرییکی تاکسیی تورك و به یاوه ری موته رجیمیکی عه ره ب، که خه لکی (حمص)ی سوریا یه، چوینه ئۆرینگه ی پزیشک، به لام گو له که م، له بهر ئه وه ی نامه وی سهرت بیه شینم به زاراوه گه لی (پشکنین و ئه شیعه و سۆنه ر و نازوور و زه رع... ..) و دانیشتن و چاوه پروانییه تا قه تپروکی نه ره کانی ئۆرینگه و خه سته خانه، هینده ده لیم ده بوو سی پۆژ چاوه پروانی ده رچوونی ئه نجامه کان بکه یین، بۆیه سه ردانیکی ئه سته نبۆل خراب نه بوو.

پاداشت گیان، بهر له بهر پیکه وتن بۆ ئه سته نبۆل، ئه و قسه یه ت له میشکما ده زرینگایه وه، که پیت گوتم: "بابه ئه گه ر چوویه ئه سته نبۆل، برۆ کن مامۆستا مه له ک و زه هرای"، کافاریش ده یگوت: "ئه گه رنا برۆ هارمه تلی

ههتا بیانینی"⁽⁹⁾، بهو خهیا لانهوه سواری پاسی ئهستهنبۆل بووین، بۆ زانیاریت ریگه ی نیوان ئهقه ره- ئهستهنبۆل زیتر له پینچ کاتزمیره، وهلی دوو هوی سهرهکی ههن وا دهکهن لهو ریگه دوور و دریزهدا، کهم ههست به ماندوووبون و بیزاری بکهیت:

یهکه م: پاسهکان، وهک لای خومان کاسیتیک ناخه نه سهر، پیت خوش بیت یان نا، مه حکوم بیت به گوی لیگرتنی، به لکو ههر نه فه ریک شاشه یهکی له پیشه، چی بخوازی گوی له وه دهگری، وپرای ئه وهش خزمه تگوزاریی ئینته رنیت و سیستمی پیشکه شکردنی خواردن و خواردنه وه، ریگا که کورت ده که نه وه.

دووه م: به دریزی ریگا که ههر دار و درهخت و سه وزاییه، ناوه ناوه شارۆکه یان ئاوییه کی قه شهنگ دیته بهر دیدهت، خه یالت بال دهگری، چه ندی ده که ی له ته ماشا کردنی تیر نابیت، ماندوووبون و شه که تیت له بیر ده با ته وه...

من وهک هه میشه ههر که شارۆکه یهک یا ده ریا چه یه کی سه ریگام ده دیت، به زوری ده گه پامه وه بۆ کوچه و کۆلانه کانی مندالی، بۆ نمونه وهختی گه یشتینه شارۆکه یهک و ابزانم ناوی (ئیزمیت) بوو، که ئه وه ی ده بیینی میرگ

9 - (ماموستا مه لهک) و (زههرا)، دوو کاراکته ری نیو زنجیره درامای دۆبلاژکراوی تورکی (بووکی بچوک)ن، (هارمه نلی)ش، شوینی رووداوه کانی نیو دراما که یه.

و ده‌ریاچه و شاخ و سه‌وزاییه، جوانییه‌که‌ی که‌م وینه بوو، که‌م که‌س هه‌یه سه‌یری ئه‌و شوینه بکات و حه‌یران و سه‌راسیمه نه‌بی. قسه‌یه‌ک ده‌که‌م په‌نگه به‌لاته‌وه سه‌یر بی، به‌لام مه‌لی: "ئاش له چ خه‌یالێک و ئاشه‌وان له چ خه‌یالێک"، له‌کاتی دیتنی دیمه‌نی ئه‌و شارۆکه‌یه، ئه‌و قسه‌یه‌ی (دایپه‌ره فاتمی)م بیر که‌وته‌وه، پۆحی شاد بی، که‌ هه‌موو جارێ شتیکی زۆر سه‌یری دیتبا باوه‌ری نه‌کردبا که‌ ئه‌وه پاستییه، یا قسه‌یه‌کی گوی لێبا ته‌واو له دروستی قسه‌که دلنیا نه‌با، ده‌یگوت: "هه‌یه‌وووو، له دۆری کۆپێ، له بالیسانی، له گه‌پێ شاسواری، له بازی مایینی....".

پاداشت گیان... تۆ ده‌زانی ئه‌م دونیایه زۆر له‌وه فراوانتره که‌ من به‌ مندالی بیرم لێ ده‌کرده‌وه، چونکه هه‌نگینی وام ده‌زانی دواي (خرابه‌دراو)^(٦)، دوو سی گوند و هه‌ولێر دی، پاشان کۆتایی سه‌ر زه‌مینه! دواي پرسیاری ئه‌وه‌م له خۆم ده‌کرد، ده‌بی مالی (ره‌جولولحه‌دیدي) له‌کوی بی؟ ئه‌دی (عه‌دنان و لینا) له‌کوی ده‌ژین؟ که‌چی تۆ به‌و ته‌مه‌نه بچوکه‌ی خۆته‌وه، له‌گه‌ل کافار، هارمه‌نلی له‌سه‌ر نه‌خشه ده‌دۆزنه‌وه و ده‌لێن پڕۆ ئه‌وی په‌سمیک له‌گه‌ل (ئازاد) و (مه‌رجان) و (مامۆستا ئیبراهیم)^(٧) بگه‌ه!

٦ - خرابه‌دراو: گونديکی نيزيک هه‌ولێره، زيدي له دايک بوونمه و به‌شی هه‌ره زۆري مندالی توڤگرتوي خۆم، له‌نيو ئه‌و گونده‌دا لێ بزر بوو.

٧ - (ئازاد)، (مه‌رجان) و (مامۆستا ئیبراهیم)، سی که‌سايه‌تی ديکه‌ی نیو زنجيره‌ی (بووکی بچوک)ن.

ئا بیرم کهوتهوه، به خرابه دراو و ههولیر هاتهوه بیرم، ده زانی پاداشت، وهختی له گوند بووین، ئەو دهمه ی منداله خزمه کانی شارمان ده هاتن، دونیایه که شاد و که یفساز ده بووین، ئەوان هم چاوکراوه تر بوون، هم هندی جار توژی له ئیمه پۆشته و پیه رداختر ده رده که وتن، به لام جگه له وهی ناوی مالآت و تهیروتواره کانیان به دروستی نه ده زانی، ههروه ها تا ئاستیکی زور له مه پ و مریشک و قاز و قه له موونیش ده ترسان، بویه ئیمه که به توانجه وه ده مانگوت: "ههولیری، به مریشکه کورکی ناویری"، ئەوانیش وه لامیکی ئاماده یان هه بوو و زوو زوو ده یانگوت: "خرابه دراوی، که چه کراوی، تیهه دراوی!". ئیمه چونکه پۆژانه ئەو مالآت و په له وه رانه مان ده دیت و له بهر چاومان بوون، بویه ئەوهنده زور تاممان له ته ماشاکردن و نیژیک که وتنه وه یان وه رنه ده گرت، که چی منداله شارییه کان، ههندی جار به سه عات به دیار جوچکه یه که وه داده نیشتن، ماندوو نه ده بوون ئەگه ر به یانی تا نیوه پۆ سهیری جو له و خواردنی به رخیکیان بکرایه، یا گوئیان له عولوعولوی عه لیشیشیک بگرتایه ...

ده زانی پاداشت گیانه وه رانیش زمانیکی سهیریان هه یه! ئەوان وه که مروژ نیین، له هه ر کوئییه کی سه ر ئەم زهمینه بن، له زمانی یه کتری حاللی ده بن، ئیستا ئیمه له سنووری ولاتی خو مان ده چینه ده ری، یه که م گرفت که دیته پیشمان و ده بیته کو سپ له ریگه مان نه زانیی زمانه، به لام ئەوان ئەوها

له ئهوسای منهوه پۆ ئیستای تۆ _____ زیادهشاد قادر

نیهن، بۆ نمونه پشیلهیهکی کوردستان له گهڵ یهکیکی فهپه نسایی یهک
زمانیان ههیه، کۆتریکی یابانی له گهڵ کۆتریکی لوبنانی وهک یهک دهئاخفن،
مهپکی کوردی له گهڵ مهپکی عارهبی ههچ گهرفتی له یهکتر تینهگه یشتنیان
نییه، مریشکیکی خۆمانه له گهڵ مریشکیکی مالیزیایی پیویستیان به وهرگهپ
نابی تا بزانی چ دهلین...

تا نامه ی شه شه م، به خته وه ریت به ئاوات ده خوازم...

نامهک شهشهم

ئهفسوونی دهریا و ماستاو خواردنهوهک

ئوسا

جگه رگۆشه که م پاداشت، ژیانته باش...

وهختی گه یشتینه ئهستهنبۆل نیژیکهی دوو سهعاتیک مابوو بۆ پۆژئاوابوون، ئهستهنبۆل جگه له وهی که وتوووته سهر ده ریا، ههروهها له هه موو لایه کپرا به درهخت و پارک و کهسکاتی پازاوه ته وه، وپرای ئه وهش پریه تی له مۆزه و شوینه واری به ناوبانگ، له هه موو ئه وانهش گرنگتر، ئه و شاره به شیکی ده که وپته کیشوهری ئاسیا و به شه کهی تری له کیشوهری ئه وروپادایه . ژماره ی دانیشتوانی ئهستهنبۆل زیتر له چوارده ملیونه، به لام ده گوتریت به بهرده وامی پتر له سی ملیون میوان و گه شتیارای لیه و له هه ندی وهرزدا ئه م ژماره یه به رز ده بیته وه بۆ سه رووی پینچ ملیون که س. که چی له گه ل ئه وهش بۆ ئیمه مانان که هه یچ یادگارییه کی مندالی و گه و ره ییمان نییه تیدا، ناتوانین له چا و ئه و به ناوبانگی و دلرفینییه ی چیژی لی وهر بگرین، به لام نا، چۆن هه یچ یادگارییه کمان لی نییه، ئه دی (حاجی قادری کوی) دوا ی ئه وهی له بهر جه فای یاران، کۆیه ی زید و نیشتمان جیده هیلی، له ئهستهنبۆل

ناگیرسیته وه؟ ده بی حاجی له کام کووخی ئه و شارهدا ژیا بی؟ ئه دی گوره
غهریبه که ی له کام سوچی ئه و ولاته دا بیته! به لئ به لئ یادگاریمان له و
شارهدا هه یه، به تایبته ئه و شیعره پر غوربه ته ی حاجی، که لی ره وه بو
کویه ی نووسیوه و ده شی چهن دین جار له گه لئ گریان ئه وکی گرتبین،
به تایبته تیر ئه و پارچه یه ی که ده لئ:

سه ر و ریشم سه راپا بوته لوکه

به شه و هه مرازمه پشمین و کوکه

غهریبه تی کردم به ئه وتان

سه راپا ئه رزی لی کردوومه زیندان^(٨)

ئه دی بو ئه و به شه ی نالی، که له گه ل خویندنه وه ی ته زوو به له شت دادی و
هالاوی غهریبه ی و ده ردی دووری ئه و شاعیره، پوخت هه لا هه لا ده کات:

له ده ردی دووری و جهوری زه مانه

گه لی نه زدیکه زور دووری مه زانه

٨ - ٩ دیوانی حاجی قادری کوی، لیکۆلینه وه و لیکدانه وه ی: سه ردار حمید میران و که ریم مسته فا
شاره زا، سنه، ٢٠٠٧.

لەخۆم ئاگر ھەلینم وەك چنارۆك

لە چاوم گریه دەربی وەك ھەمامۆك

بە سەد قەید و ھەواشی دەردی دووری

بە یانی ناگری غەیرەز سەبووری^(۹)

بەلێ پیشی حاجی، (نالی) یش لە ئەستەنبۆل بوو. لە سەرەتاكانی سەدەى پابردووش، (پیرەمێرد) ماوہیەكى زۆر لەو شارەدا ژیاوہ، ھەر وەك لە شیعرى (لەترەنى پێى ئەستەمولدا)، پیرەمێرد لەكاتى جیھێشتنى ئەستەنبۆل و گەرانیوہ بۆ سلیمانى، دەلێ:

ئەوا رووم کردە تۆ ئەى دایكى موشفیق بیست و پینج سالە

لە غوربەتدا بە یادی تۆ دەژیم، خوا شاھیدی حالە^(۱۰)

ئەوان و ھى دیکەش ھەر یەكە بە جۆریك ئاگرى غوربەت ھەلیقرچاندوون، ھەر یەكە و بە زمانیک پۆحى برینداریان گۆرانىی بۆ نیشتیمان گوتوہ.

۱۰ - دیوانى پیرەمێرد، کۆکردنەوہ و ساغکردنەوہى: فایەق و ھۆشیار و ھاوړیکانى، بەرگی یەكەم، بەغدا، ۱۹۹۰.

پاداشتی من... تا شوینمان له هۆتیل گرت و کهلوپه له زیادهکانمان دانا و گه‌یشتینه سهر ده‌ریا، ههر نیو سه‌عاتیکى مابوو بۆ خۆرئاوابوون، تۆ ده‌زانی ده‌ریا جوانی و ئه‌فسوونیکى سه‌یری هه‌یه سه‌یر! که جوداوازه له‌و جوانی و ئه‌فسوونه‌ی له خۆره‌ی تافگه و نمه‌ی باران و تکه‌ی کانیه‌ی و هاژه‌ی پووبار... دا ده‌بیینی، ده‌ریا خودانی ده‌نگ و په‌نگیکى سیه‌راوییه، ده‌نگیک وینه‌ی تریه‌ی باران و دیمه‌نیک چه‌شنی کلوی به‌فر، له هه‌مان کاتدا جیاواز، به جۆریک نه له سه‌یرکردنی تیر ده‌بیت، نه له گوێ لیگرتنی ده‌زانی ماندووبوون چیه‌ی، جوانی و ئه‌فسوونیک که زمان و قه‌له‌م له گوزارشت لیگرتنی دۆش داده‌مینى و سه‌راسیمه ده‌بى، به‌تایبه‌ت له کاتی زه‌رده‌ی خۆرئاوابووندا! باشه پاداشت، تۆ بلیی ئه‌گه‌ر (گۆران)ی شاعیری گه‌وره‌ی کورد، که به‌رانبه‌ر سیه‌ر و ناسکی کانیه‌ی کورده‌واری نووسیه‌یه‌تی:

کانیه‌ی کی روونی به‌ر تریفه‌ی مانگه‌شه‌و

له بنیا به‌رزى مرواری زیخ و چه‌و^(١)

ئه‌گه‌ر ئه‌و شاعیره‌مان خه‌لكی ولاتیکی پۆخ ده‌ریا بووايه، ئاخۆ چۆن وه‌سفی شلپ و هۆر و شه‌پۆله شینه‌باوه‌کانی ده‌ریا و کاتی خۆرنشینی که‌نار ده‌ریای ده‌کرد!

١١ - دیوانی گۆران، کۆکردنه‌وه و ئاماده‌کردنی: محهمه‌دی مه‌لا که‌ریم، به‌غدا، ١٩٨٠.

پاداشته کهم... چاکم له بیره به مندالی که گۆماویکی گه وره مان ده دیت، به شیوهی ئاسۆیی بهردمان ده هاویشته نیو گۆماوه که، ده بوو بهرده که به شیوهیه که بهاویژین به عاسته م بهر ئاوه که بکهویت و توژیک بهرز بیتهوه، جا نازانم بۆ بهو یارییه مان ده گوت (ماستاو خواردنهوه)، واته هر بهردیک چه ند گه هیک بهر ئاوه که کهوتبا و بهرز ببایه تهوه، ئهوا بهرده هاویژه که ئه وهنده ماستاوهی خواردووه تهوه. من ئه و کات ماستاوخۆره وهیه کی باش نه بووم، یانی هیچ جار له یه که مینه کان نه ده بووم، به لام هه ندیک له مندالان، چوار پینج شه ش... ماستاویان ده خواردووه و دوا بیهش بهرده که یان ده که وته ئه و بهری گۆماوه که.

ئای پاداشت! کی هیه ئه و دیمه نانهی رابردوو بهینیه ته وه بهر دیده و خه یالی، له ناخوه رانه چله کی و ته زوو به له شیدا نه یه ت و تنۆک تنۆک رۆندک دانه بارینی! کی هیه له گه ل بیرکه وتنه وهی ئه و رۆژانهی رۆیشتن و ناگه پینه وه، نه چیه ته وه سه ردانیان و پۆخی خۆی له وی جینه هیلی و به داخ و هه سه ره ته وه نه لی: "هیی مه رخی مندالی چ زوو ته سلیم بوویه گپی پیری". کیزی خۆم، ئیمه ئه و کات ده مانزانی گۆماوی گه وره تر هیه که به ردی هیچ که سمان ناتوانی به سه ریدا باز بدات، به لام نه مانده زانی شتیکی دیکه هیه زۆر له و گۆماوانه ی خه یالی بچووی ئیمه گه وره تره، که ده ریایه! ده مان بیهست ده گوترا: "ئه مه دلۆپیکه له ده ریایه ک"، یان ده گوترا: "ده ریا به ده می سه گ پیس نابی"، ئه مانه گوزارشت بوون له گه وره یی ده ریا، وه لی ئه وسای ئه گه ر بیریشمان له و

قسانه کردبايه وه، هەر وا دههاته بهر زهينمان که دهريا سى چوار ئەوهندهى
گۆماوه گه وره کانه !

کچه کهى من، ئەسته نۆل يه کيکه له گه وره شاره کانى دونيا، جگه له تورک
به مليۆنان کوردیشى تيدا ده ژييت، ههروه ها ژماره يه کى زۆر پيکهاتهى
ديکهى ئايينى و نه ته وه يى تيدا يه، سه ريارى ئەوهش به به رده وامى مليۆنان
گه شتيارى ئاسيا يى و ئەوروپا يى و هى ديه کى لييه، هه موو ئەوانه وا ده که ن
ئاده ميزاد زۆر هه ست نه کا که تۆ غه ريبى له و شاره، يا سيمای بيگانه بوونت
پيوه ديار بى، له گه ل ئەوهش تابلۆى سه ر مارکي تىک، گه ره کىک، مۆزه يه ک،
ميوانخانه يه ک، مزگه وتيک، که شتييک و ماشينيک... نابينى به جگه له زمانى
تورکى له سه رى نووسرابى. ته نانه ت زۆر ده گمه ن پي به رى گه شتيارىت ده ست
ده که وى به زمانى کى غه يره تورکى ليى نووسرابى و شار و شوي نه
گرنگه کانيت پيشان بدات. پيکه وانه ي لای خو مان، که جگه له وهى
تابلۆى پيشاندانى شوي نه کان و پي به رى گه شتيارى به زۆرى به هه ر سى زمانى
کوردى، عه ره بى و ئينگليزيين، که چى تابلۆى سه ر مارکي ت و بازار گه کانيش
زۆر جار له باتى کوردى، به عه ره بى ده نووسرين! که ئەمه يان ئەگه ر زۆر به
جددى ئاوپى لى نه دري ته وه و چاره سه رى بۆ نه دۆزري ته وه، ئەوا ده بي ته
به شيک له و هه ره شانەى له سه ر ناسنامه ي شاره کانى باشوورى کوردستاندا،
له دوا پۆژى دوور يا ني زيکدا مه ترسى دروست ده که ن.

حەز دەکەم بزانی کێژەکە ی من، ھەموو دەمارگیرییەک دزیو و خراپە، چ دەمارگیری نەتەوہیی بی، یا ئایینی، یا حیزبی، یا ناوچەگەری و ھتد... بەلام حەزکردن و سووربوون لەسەر پاراستنی مۆرک و شوناس و کولتووری خۆمان، جا چ سیمای شار بی، یا زمان، یا جلوبەرگ... بەتایبەت بۆ نەتەوہییەکی چەوساوە و بی دەولەتی و ھەکو کورد، حەزێکی سروشتی و رەوا و داواویەکی دروست و ئاساییە.

دەشی ئەستەنبۆل یا ھەر شارێکی دیکە ی دنیا، لای تاکیکی ئەوروپایی لە سەردەمی جیھانگەراییدا، لە گۆشەییەکەوہ سەیر بکری جودا بی لەوہی، کە عەرەبیکی تی دەروانی، کە خاوەنی زیتەر لە بیست دەولەتی پاشکەوتووی سەر ئەم زەمینەییە، ھەرۆک لەوانەییە یابانی یا کۆریاییەک، جۆریکی دیکە تەماشای پیکھاتە و چەمکی شار بکات، بی گومان بۆ تاکیکی کوردیش کە خاوەنی سەرۆری و کیانی سەربەخۆ نییە، شار و اتا و پەھەند و قولایی دیکە ی ھەییە، بەلام بە گشتی زۆر شت وا دەکا شارێک لە شارێکی دیکە: زیباتر، کاریگەرتەر، سەرنجراکێشتەر، دلێ ئاوەدانتر، پۆلی گەورەتر و جی پەنجەیی دیارتر خۆی نمایش بکات، ئەو زۆر شتە ھەر چییەک بن، پووبەر و ژمارەیی دانیشتونان نیین، ئەو پۆل و کاریگەرییە ببەخشەن شارێک و لە شارێکی دیکە ی بسەننەوہ.

تا نامەیی حەفتەم، خوا ئاگادارت بی...

نامەک حەفتەم

هەستەوہ ئەوہ بەشیك له مورووہکانی
ملوانکەکی مندالیی تۆن، لێرە دەکەونە
خوارک

سالو پاداشت...

سه ر له بهیانی پۆژی ۶ / ۶ / ۲۰۱۴ به کهشتی به ره و یه کێک له دوورگه کانی ئهسته نپۆل به پیکه وتین، ده بی ئه وه بلیم دانیشتن له پۆخی ده ریا و وردبوونه وه له شلپ و شه پۆله کانی، چه نده دلگیر و خه مپه وینه، گه شتکردن به کهشتی و پۆیشتن به ناو ده ریادا، ده یان هینده ئه فسووناوی و قه شه نگتره، ئه گه ر به زمانی شاعیره کان قسه بکه ین ده بی بلین ده یان هینده پۆمانسی و خه یالئامیز و ئیلهامبه خش و دلپینتره. هه ر زوو نهۆمه کانی خواره وه ی که شتیمان به جیهیشت، چونکه له نهۆمه کانی خواره وه، خه لکی له ودیوی جامه شووشه کانه وه له ده ریایان ده روانی، هه رچی نهۆمی سه ره وه یه، هه م ئاسمانت لی دیار ده بی، هه م هیه چ به ربه ست و دیواریک - ئه گه ر شووشه ش بی - له نیوان تۆ و که فوکولی ده ریادا نامینی... جگه رگۆشه که ی خۆم... که ده چیه ته پیزی پیشه وه ی کهشتی و به ره و پیشه وه ده روانی، له لایه ک چه ند دوورگه یه ک ده بیینی، که هه ر له دووره وه

سهوز سهوز دهچنهوه، له لایهکی ترهوه بهشی کیشوه ره که یتری شاره که دهبینی، که بۆ لایه که ی تر ده پروانی، تا چاو بر دهکا هر ئاوه و دهبینی گۆنای ئه و ئاوه له بهر چاوت گه یشتوو ته لیوی ئاسمان. که دهچپته پیزی دواوه، دهبینی که شتی ده پروات و له دواى خۆی که فوکولتیکی خهست به جیدیلێ، که سهیری که میك دوورتر ده که یت، دهبینی به ره به ره ئه و که فوکولته خهسته، ده ره و یته وه و تیکه ل به ئاوه پروون و سافه که یتری ده ریا ده بیته وه. وا ده هاته بهر زهین و خه یالم وه ک بللی پیشتر دیمه نی هاوشیوه ی ئه و که فوکولته م دیبی، که زیتر له دیمه نه که راده میئم، به لێ که له ته مه نی تۆدا بووم زۆر هه ز و ئاره زووی ئه وه مان ده کرد له پشته وه ی پیکاب سوار بین، هر ئه و کات پروومان ده کرده ئه و پێگایه ی پیکابی تاین ده یبری و که ئه و بایه له قژمانی ددها، وامان ده زانی شنه بایه که له به هه شتی جاویدانییه وه بۆمان هاتوو، که سهیری دواوه شمان ده کرد، تۆز و خۆلکی چر، ئه و ناوه ی ده ته نی، پاشان ئه و تۆز و خۆله ورده ورده ده ره و یه وه و تیکه ل به هه وای ساف و خاوینی ئه و ده شتوده ره ده بوو... په نگه بپرسی توخوا بابه چۆن به راوردی ته پوتۆزی ئه و ده شتوده ره له گه ل ئاوی ده ریادا ده که ی؟ ئه وه راسته ئه م به راورده له جیی خۆیدا نییه، به لام کیژه که م، ئه وه ش بزانه ئه و چیژ و هه ز و جوانییه ی له ته پوتۆزی ئه وسای پێگا خۆله کاندایه و له سه رده می پر به رانه تی مندالیدا دیومانه، برپوا بکه ده ریا به وه مو جیلوه و جوانی و جادوو وه، له ئیستادا پیمان نابه خشی.

پاداشته کهم، ژن و پیاویک له سه رنشینانی کهشتیه که ی ئیمه، مندالیکی هاوته مەنی تۆیان له گه لدا بوو، من له نیو خه یال و ئەندیشه ی بی بنی خۆمدا نقوم بوبووم، هینده م زانی منداله که له کۆشی بابیدا خه وی لیکه وت، ئەگەر له زمانی من گه یشتبا، دوور نه بوو به خه به رم هینابا و پیم گوته: "من چه ند ده نکیک له موروه کانی مندالیم، له کوچه و کۆلانه کانی خرابه دراو و ته یراوه و کوورانی عه نکاوه و که ورگۆسک لی پژاوه و ئیستاش هه رچی ده که م بۆم کۆ ناکریته وه، بۆیه نه شمیله که، ههسته وه ئه وه به شیک له موروه کانی ملوانکه ی مندالی تۆن، لیژه ده که ونه خواری و تیکه ل به که فوکول و شه پۆلی شینباوی ده ریا ده بن، ده ی ههسته وه به و چاوه پر به رائه تانه ی خۆت، له و قورینگ و نه وره سه جوانانه بروانه، چه ند ه قه شه نگ بالی ژیان لیک ده دن و ته مه نیان به ئاسمانی بیگه رد و قولایی ده ریا ده سپین، ده ی ههسته وه به چاوی پۆخ له و ماسی و دۆلفینانه پابمینه، که ئه و دونیا سهیره ی ناو ئاویان چۆن کردوه به یه ک پارچه جو له و جوانی، ده ی ههسته وه تا چاوت پر ده کات و ته مه نی مندالیت لی ون نه بووه، قول قول ته ماشای مرواری و مه رجان و مه خلوقاته سه مه ره کانی نیو بنی ده ریا بکه، ده ی ههسته وه، ده ... ده ی...".

ناهه قم مه گره پاداشته، ئاخه ئه و، ئەگەر ئیستا به دیققه ته وه تریفه ی ته ماشا برژینیه سه ر پووی گه رد به گه ردی ئه و ئاوه و قول قول ئاویته ی پۆخی

نازکی ده ریا بییت، ئهوا هه رگیز ئه و وینه یه له دهفته ری یادگاری و په ره په ره ی ژیانیدا کال نابنه وه نا... ئه دی نابینی پاداشت، پوژانه گه وره کان ده لئین: "چما ده زانم ئه مرۆ نیوه پو چیم خوار دووه، له کوو ده زانم دوینی چیم کردووه، له بیرم نه ماوه ئه مرۆ به یانی چیم گوت و هند..."، که چی هه ر ئه و گه ورانه هه ندی پووداو و دیمه نی سه رده می مندالیتی خویان ده گی پنه وه، وه ک ئه وه ی ئیستا پوویدا بییت، یا هه ندی که س ده یان سال به سه ر به سه رهاتیککی سه رده می مندالیی خوی تیپه ر ده بی، که چی ئه و ده یان ساله ده لئی چاوه گه رمکردنیککی کورتی به سه ردا رهت بووه! هه ر بو نمونه من له و ته مه نه ی ئیستام پوژانه کتیب ده خوینمه وه، که چی به شیک له و کتیبانه نه ک هه ر په یام و ناوه پوکه که ی، به لکو ته نانه ت هه ندی جار ناوونیشانی کتیبه که و ناوی نو سه ره که یشم له بیر ده چیته وه، له گه ل ئه وه ش زوریک له و کوپله شیعر، مه سه له، هه قایهت و گورانییانه ی له مندالیدا بهر گویم که وتوون، یا ئه و یاری و پیکه نین و ده مه قالی و شه رانه ی به بچووکی دیومه، ده لئی قسه ی ئه مرۆ و ئه م چرکه ساته یه که لئی ده ژیم. دوور مه بیینه رهنگ و جووری ئه و ترومبیله م له بیر بچیته وه که پارسال خاوه نی بووم و پوژانه لییم ده خوپی، به لام شیوه و قه باره ی ئه و کۆنه تایه یه ی له مندالیدا یاریم پیده کرد هه رگیز له بیرم ناچیته وه، ئه و کۆنه تایه ی پوژگاریک سه رمایه یه کی گه وره ی من بوو، به تایبهت وهختی به سه ر گردی ده که وتم، کۆنه تایه م وه پیشه خۆم دها و به زه بری هیزی ده سه ته کانم ده پویشت، لی که له

گردهکهوه به رهو مائی شۆرم ده کردهوه، تایه ی گۆرین له من به غارتر بوو و به جیی ده هیشتم و تا خواری رانه ده وه ستا.

بنواره پاداشت، یه کیک له و دیمه نه کاریگه رانه ی دیکه، که هر واده زانم ئه مپۆ پوویداوه و تا ماوه یه کی زۆر له میشک و خه یال دانی مندالی مندا نه ده چوووه ده ری، دیمه نی به خاک سپاردنی تهرمی پیاویک بوو، چاک له به رچاومه پاش عه سریکی پاییز بوو، من له پۆلی دووی سه ره تایه ی بووم، ریزیک ئوتومبیل، له ریگه ی شاره وه، جه نازه ی ئه و پیاوه یان هینا یه گۆرستانی گوند، له گه ل چه ند مندالیکی دیکه ی هاوته مه نی خۆم چووینه گۆرستان، گریه و واوه یلا و شین و شه پۆری ژنان، له دووره وه موچرکی به گیاندا ده هینا ی، له هر هه مووشیان کاریگه رتر، سه ردولکه ی هاوسه ری کۆچکردوو ه که بوو، که به ده نگیک تیکه ل به قولپی گریان و گوزارشت له کۆستی له ده ستدانی ئازیزیکی ده یگوت: "هۆ جه بیار، هۆ جه بیار، هۆ جه بیار..."، بی ئه وه ی (جه بیار) م دیبی یان بیناسم، که چی ئه و کات له به ر عه یبه و شه رمکردن نه بووا یه، به دل چه زم ده کرد، له گه ل سه دای سه ردولکه ی ئه و ژنه، بده مه پرمه ی گریان و هۆن هۆن فرمیسک وه ک بارانی به لیزمه ی به هاری له چاوانم دابارینم...

به لئی پاداشت، زیتر له سی و پینچ سال به سه ر هه ندی قسه و پرسیاردا تیپه ریوه، که چی هر ده لئی دوینی بوو، نا هر ده لئی ئیستا پووینداوه، جا

ئهو قسه و پرسیارانه دهرمپرایی و وهرامهکهیم دهست کهوتبی، یان هر پرسیارم نه کردبی، بۆ نموونه رهنگه هر له ته مهنی تۆدا بوویم، ئهوه دههاته خه یالم بۆچی ئه گهر که سیك تورپه بی ده لئین: "دۆ و دۆشاوی تیکه ل کرد"، باشه په یوه ندی دۆ به تورپه بوونه وه چییه، ئه دی دۆشاو و کاردانه وه ی توند چی یه کترن، جا ئه گهر به کرداره کی دۆ و دۆشاو تیکه ل بکرین چی لی دهرده چی و پرهنگی چۆن ده بی.

یان که کیژیک به بووک ده بردرا، ده یانگوت "چهک و جلکی بۆ کرا، چهک و جلکی بۆ ده کهن..."، له خۆم ده پرسای باشه ئه وه دیاره جلك چییه، به لام بووک چهکی بۆ چییه! ئی ئه و خۆ ناچیتته شه ر! یا که مندالیک زۆر قیره و هاواری کردبا، ده یانگوت "ده لئی میشکی قازیت خواردوو"، ئه و قسه یه م له کنه خۆم شه نوکه و ده کرد، ئه وه ئه گهر که سیك میشکی قاز بخوات ده نگ و هاواری وه ها گه وره بی، ئه دی ئه گهر یه کیك میشکی چیلئ بخوات ده بی دهنگی چی به سه ر بیئت!

ههروه ها ئه گهر به خه تیکی ناخۆش و تیکه ل و پیکه ل نووسیبا مان، ده گوترا: "ده لئی شه ره پشیله یه"، ئی نووسین و شه ره پشیله چی کۆیان ده کاته وه! ئه دی ورده جولای گیا و سه وزه ی به هاری به دم باوه چ په یوه ندییه کی به که رویشکه وه هه یه؟ ئه دی بۆ ده لئین "که رویشکه کردن"!

ههروا بیتهوه که ئه و دیره شیعره ی (شیخ رهزای تاله بانى) م ده بیست، که ده لى:

لازمه بو شیخ سبه ینان گورگه خه و

تا بلین شیخ عابیده و نانوی به شه و^(۱۲)

من فکرم نه له شیخ و نه له عابید نه ده کرده وه، تهنى له خۆم ده پرسى خه و له کوئى و گورگ له کوئى، بو ئه م دوو وشه یه گه یشتوونه ته یه ک و گورگه خه و مانای چیه ! ئه دى (بزنه پى)، پاییزه برا، به هاره خه و... چیه ن؟ ئیدى ده یان و سه دان قسه و پرسى تری هاوشیوه، که هه ندیکیان به شهرم و دوودلییه وه ده مپرسى، هه ندیکیشیان خۆم وه رامم ده دانه وه، زۆریشیان به بی وه رام ده مانه وه.

تا نامه ی هه شته م، مالتاوا...

۱۲- دیوانى شیخ رهزای تاله بانى، ساغکردنه وه و شه رحى: شوکور مسته فا، ده زگای چاپ و بلاوکردنه وه ی ئاراس، چاپى دووه م، ۲۰۱۰.

نامهک هه شتم

پیره پیاوهکهک ییوک ئدا، یا به فر و فرۆ

دوای جوانترین سلوو پاداشت...

گەیشتینه دورگەیهك، كه به (بيوك ئەدا) ناسراوه، نامەوی بجمه وه سەر وانهکانی جوگرافیا و میژوو، باسی شوینی ئەو دورگەیه له سەر نه خشه بکه، یا هه قایه تی بنیاتنان و ئاوه دانکردنه وهی بۆت بگێرمه وه، ... ئەوه نده ده لیم ئەوی هەر چوار لای ئاوه و پر پره له درهختی که سک و به ژن بلند. ئەوهی له و دورگه یه دا زیتر سهرنج و خه یالی منی که مه ندکیش کرد، ئەوه بوو ته وای دورگه که بگه رییت جگه له ئانبۆلانس، هیچ جوړه ترومبیلکی دیکه ی تیدا نابینی، به لکو ته نی هه سپ و عه ره بانه و پایسکل ده بینی، پایسکل و عه ره بانه کانیش هه موویان ژماره یان بۆ داندراوه.

له یه کێک له خانووه هه ره دلگیره کانی ئەو دورگه یه دا، پیره پیاوی کمان دیت، له ناو باخچه یه کی لیوانلیو له بۆنی خوش و په ره ی گول و گه لای درهختی چاو سه وزدا، کتیبی ده خوینده وه، هه رچه ند هه تاوی ته مه ن مووی قژ و پێشی سپی کردبوو و ماکینه ی پۆژگار تهختی ته ویل و سیمای، وه ک

توله رپیه کی پر چالوچۆل پیشان دهدا، که چی هیشتا به پروکهش به خته وهر دیار بوو... به لام کی نالی چقلی ناسۆر و نامورادی، په ره سیلکه ی پۆچی نه کردوو ته پارچه یه ک زام، کی نالی ئه ویش له ناخوه ناسووتیت و ئاخ بۆ عومری به سه رچووی هه لئاکیشی، ده شی بیه ویت له و که شوه وایه دا قه ره بووی تالی ته مه نی به سه رچوو بکاته وه، په نگه خه ریکی خویندنه وه ی ده قیکی (نامیق که مال)^(۱۳)، یا شیعریکی (نازم حکمه ت)^(۱۴) بی، یا له وانیه که وتبیته نیو پروداوه کانی پۆمانیکی (یه شار که مال)^(۱۵) هوه، ئه ی کی نالی به چاوخشاندن به چیرۆکیکی قۆشمه ی (عه زیز نه سین)^(۱۶) خه می زه مانه له دل وه در نانی! ده شی به نووری وشه کانی کتیبیکی (سه عیدی کوردی) ئیمان و ئیراده ی پۆشن بکاته وه...

په نگه پاداشت، ئه من له و شوینه و له ته مه نی ئه و بام، ئیستا بیرم له و کۆپله شیعه ری (مامۆستا هیمن موکریانی) بکردایه ته وه، که زیتر له سی و

۱۳ - نامیق که مال ئه دبیبیکی دیاری تورکه و له سالی (۱۸۴۰) له دایک بووه و له (۱۸۸۸) کۆچی دواپی کردوو.

۱۴ - نازم حکمه ت شاعیریکی به ناویانگی تورکه، له سالی (۱۹۰۲) له یۆنان له دایک بووه و له (۱۹۶۳) له پروسیا کۆچی دواپی کردوو.

۱۵ - یه شار که مال پۆماننوسیکی گه وری کوردی تورکیننوسه، له سالی (۱۹۲۳) له دایک بووه، پۆمانه کانی بۆ زۆریه ی زمانه زیندوووه کانی گیتی وه رگێرداون، (حه مه دۆک) یه کیک له به ناویانگترین پۆمانه کانیه تی.

۱۶ - عه زیز نه سین ناوی (حه مه د نه سرت نه سین) ه، ئه دبیبیکی ناوداری تورکه، له (۱۹۱۵) له دایک بووه، له (۱۹۹۵) کۆچی دواپی کردوو.

پینچ سال له مه و بهر به دهنکه پر چه ماسه ته که ی (مامۆستا شوکرو لالی بابان) گویم لی بووه، که ده یگوت:

هیمن له سه ره خو به

نه که ی بچی بو هو به

ده نا ده شکینی تۆ به

ئاور ده گری وهك سو به^(۱۷)

یا له وانیه، بکه وتبامه وه ناو ههوا و ئاوازی ئه و گۆرانیه ی که سه ره تای هه شتایه کانی سه ده ی پابردوو، هه موو ده م له سه یران و ئاهه نکه کانی مه کته بدا، که هه ر یه کیک پریاسکه یه کمان له گه ل خو ماندا ده برد، هیلکه یه کی کولاو و ته ماتیه ک و نانیکه تیری تیدا بوو، ئه وده م به ده م خواردنی نان و هیلکه و ته ماتیه وه، پر به گه روو ده مانگوت:

ئه ورۆ شیرین به هاره، به هاره، به هاره

هه سته بچینه سه یرانی^۶

خه می دایک و بابم نییه

۱۷ - دیوانی هیمن، په خشانگای ئازادی، سلیمانی، ۲۷۰۸ ی کوردی.

لیم به جیماوه جوانی

یا رهنگه ئه و گۆرانیهی ته له قزیونم وه بیر هاتباوه، که تا ئیستا نازانم
بیژره کهی کی بوو، ئه وساش به هه له له باتی "حلو حلو حلو، **حامض حلو**"
ده مانگوت: "حلو حلو حلو، حامید حلو"...

تاویک به پێیان گه راین، زانیمان ناتوانین ئه و هه موو هه وراز و نشیوه بپین و
جاده و کۆلانه رهنگینه کانی ئه و دوورگه یه ببینین، یا بشتوانین، له په لویو
ده کهوین، بۆیه عه ره بانه یه کمان به کری گرت، که هه سپیکی سوور و یه کیکی
سپی رایانده کیشا، کابرای خودان عه ره بانه، که له پیشه وه سوار بوو،
هه ندی ماوه خیرا لیی ده خوری، هه ندی ماوه ش خاوی ده کرده وه، بیرم له
بهخت و ناوچه وانی هه ردوو هه سپه که ده کرده وه، چ چاره نووسیکی سهیره
پاداشت! ئه و دوو هه سپه ده بی هه ردووکیان پیکه وه غار بدن و پیکه وه ش
هیواشی بکه نه وه، پیکه وه راوهستن و پیکه وه ش پشوو بدن، ته نانه ت له
یه ک کاتدا ئالیک بخۆن و ئاو بخۆنه وه. به لام پاداشت گیان، ئه وان گیاندارن و
بی ئیراده و ئازادیی خۆیان، چاره نووسیان پیکه وه گری دراوه، ئه وه ی زۆر
له وه خراپتره ئه وه یه، هه ندیک مرۆقی حوکمران و سیستم و ئایدۆیۆلۆژیای
سه ر ئه م زه مینه و هه ندیک نه ریت و تاک تاکی ئه م دونیایه، زۆر جار به زۆر
چاره نووسی دوو مرۆق، یا دوو نه ته وه، یا دوو کیان و دوو دونیای له یه ک
جوی، به زۆری زۆرداری، دوور له ئیراده و ئازادیی خۆیان به یه که وه گری

دهدەن، ئۆه کچه کهم! وهك چۆن دهزانم ئەم جووره قسانه، به دلای ئهوه
مرۆڤه دلپهق و سیاسهتسالار و دهسته و فرمانپهوايه ستهمکارانه نیه، که
ههموو دهم ئینسانی کۆیله و بیدهنگیان گهرهکه، نهك کهسی قسهکه ر و
خاوهن ئیراده، ئهوهاش دهزانم جارێ زۆر زووه، بهو جووره قسانه سهرقالت
بکه م، یا داوات لێ بکه م لێیان تیبهگهیت.

به ر له جبههئستی بیوک ئەدا، جارێکی دی وینهی ئهوه پیره پیاوهم هاتهوه
به ر دیدهی خهیاڵ که خهریکی خویندنهوه بوو، به خۆم دهگوت پهنگه
هاوسه ر و هاوژینی چه ندين ساله ی له دهست دابی، بۆیه ئیستا پیده چی چی
جوانی ئهوه سروشته پهنگینه ههیه نهتوانن تو زقالتیک باری خه می له
دهستدانی هاوسه ری نهختیک سووک بکه ن... ئاخه گوله نازداره که م، ده بی
چی له وه قورستر بی، که سیك نشیو و هه ورازه سهخت و دژواره کانی ژیانته
له گه ل بپری، چی گریه و پیکه نین ههیه تیکه تیکه له گه لته بهش بکات،
که چی له پر مالئاواییت لێ بکات و به دونیا یه که له حوزن و که سه ر و ماتهمت
بسپیری! بی گومان زۆر سهخت و دژواره ...

حهیرانبیژی گه و ره (خدر خرابه دراوی)، که له نیوهی یه که می ههشتاکانی
سه دهی رابردوودا، نهخۆشی زۆر بو هاوسه ره که ی دینی، بۆیه ناچار
نهشته رگه ری بو ده که ن، به لام مام خدر نازانی، ئەمه دوا دیداره و دوا ی
نهشته رگه ری هاوژینه که ی نابینیته وه، بۆیه وهختی یه کیك له نوژداره کان له

هۆلی نهشتهرگهري دیتته دهري و كهمامه كهسكهكهی لهسهرده موچاوی
لادهبات و دهلی: خاله بهخوتان خوش. مام خدر سهرهتا تهواو حالی نابی،
بۆیه دهلی: "ها بابم؟"، نوژدارهكه لیی دووباره دهکاتهوه: خیزانهکته له
عمههلیات دهرنهچوو خاله بهخوتان خوش... مام خدر پاشهوپاش
دهگهپیتتهوه دواوه و پشت به یهکیك له ستوونهکانی قاوشی خهستهخانهکه
دهدا، دواي ئهوه دهست دهخاته بنا گوئی و دهست به هیران گوتنی
دهکات بۆ نازدار هیرانی، نا پاداشت هیران نا، ئهوه ئاگری فیراق بوو
کزهی له جهرگی دینا، هالاوی سووتان و غهریبی بوو له ناخی ئهوپیاوه
دههاته دهري، ئهوه واوهیلای پۆحی برینداری مروقتیک بوو که لهتیکي لی
جوئی ببۆوه و پارچهیه که گیانی دههینرابوو، گرپکانی دهروونی ئینسانیک
بوو چیای ژیانی دهتواندهوه، هاواری خه مگرتووی پیره میردیک بوو که پهنگه
به دلّ حهزی کردبا لهگهله هاوسه رهکهی، دلی ئهویش له لیدان بکهوی...
بۆیه چی پزیشک و سسته ر و په رستار ههیه، دین گوئی لهو سۆز و نالهیه
دهگرن و زۆربهیان لهگهلهیدا فرمیسیکیان فواره دهکات و له پرمه ی گریان
دهدهن...

ئای چهنده جوانن ئهوه هاوسه رانهی، لۆچی سه ر نیوچه وان و سپیوونی
مووی پرچ و پشیان و کوورپوونه وهی پشتیان و به له رزه کهوتنی په نجه و
مه چه کیان... پییان ده لئین که ئیوه به سالدا چوون و ته مه نتان گه وره بووه،

که چی ئه وان له گه ل هه لکشانی لاولوی عومریان، وه فایان بو یه کدی زیتر هه لده کشی، هاوزه مان له گه ل کزبوونی دیده یان، مؤمی خوشه ویستییان بو یه کتر ده یان هینده گه شتر ده بی. بپوانه پاداشت، ئه و چه شنه پیره میرد و پیره ژنه ته با و تفاقانه، چونکه نه وه ی سه رده می خو یان و زه مانیکی دیکه ی جو ی له هی ئیمه ن، نه ک ته نی ئیوه ی مندال، بگره ئیمه ش زور که پره ت دروست لیان تینا گه یین. هه ر بو نمونه وه ختی ژنیکی به سالداچوو به (پره زاقورس، هیسک گران و پیره میرد...) گازی هاوسه ره که ی ده کات، ئه وه هه ندیک دابونه ریت یا زال نه بوون به سه ر هه ندی کۆد و مانای زمانه وانیه وای لی ده کا، ئه گینا ئه و ژنه مه به ستیه تی بلی: (شوپره سوار، شاسواری ژیان، هاوپیی ته مه ن و هه مووکه س...م). یان پیاویک که که وتوو ته ته مه نه وه به هاوسه ره که ی ده لی: (پیری، پیریژن، حورمی...) ته نانه ت (چه تیم) یش، ئه وا به پیوه ری ئه مپوی ئیمه، جوړیکه له قسه پیگوتن و به رز ته ماشانه کردن، به لام ئه و پیاوه رانه هاتوو، ئه گینا مه به ستیه تی بلی: (شه کره ژن، به ندی دلم، ئه زیزی پوحم و شاجوانه که م...)، به کورتي به کاربردنی ئه و ده سته واژانه راسته له پوکه شدا زبر و وشک و ناخوشن، وه لی له ناوه پوکدا و له کن ئه وان، گوزارشتیکی پاک و ساده یه له سۆز و وه فا و مه چه بهت بو یه کدی.

کچه که ی خو م، به هه مان که شتی گه راپینه وه بو شوینی خو مان، ئه م جاره یان له ناو ده ریادا بیرم له په نگی ئاو ده کرده وه، ده مگوت هه ر ئه و ئاوه که له ناو

پهرداخیکدایه، هیچ پهنگیکی نییه، هه مان ئاو له قهلبهزه ی تافگه یه کدا
چه شنی ماستاویکی خهست دیته بهر چاوت، هه ره ئه و ئاوه له ناو ده ریادا
پهنگیکی دیکه ی هه یه، ئیمه که له نه خشه کانی جوگرافیدا سهیری ده که یه
پهنگیکی شینی سافی دراوه تی، به لام که به چاوی سه ر و له نیژیکه وه له
پهنگی ده ریا ورد ده بیته وه، پهنگیکی دیکه یه له نیوان شین و که سک و
په شدا، واتا نازانم بلیم شینیکی ئامال سه وزه، یا که سکیکی شینباوه، یا
که سک و شینیکی مه یله و ره شه ... ئه مجاره ئه و په ند و ئیدیومانه م ده هاته وه
خه یال، که له سه ر ئاو گو تراون، چه ند جوانیان گو توه: (ئاو و ئاوه دانی)،
(ئاو سه رچاوه ی ژیا نه). ئه دی که نزا ده کریت شه ر و ئاژاوه نه مینی ده لئین:
(خوایه ئاو یك به و ئاگره دا که یه ت). که شتیك هیچی نه مابی و کو تایی هاتی
گو تراوه: (ئاوی بی نه و ده ستان بشو). که که سیك زور قوز و گه نج بی پی
ده لئین: (ئاو له سه ری زولفی ده تکی). که شوینیك وشك و کاول و ویران بی
گو تویانه: (ده لئی ناشی ئاو لی برایه). ئه مه و (ئاو ئاو بچی، ئاوی ئاموون و
تونی... و ده یان گو ته و مه سه له ی تر...

تو ده زانی پاداشت من به گچکه یی نازانم بو هندی وشه م تیکه ل ده کرد،
جگه له وه ی به (حامض) م ده گوت (حامید)، هه روه ها زور جار جو داوازیم
نه ده کرد له نیوان هه ردوو پهنگی شین و که سکدا، له وه ش سه یرتر هه ردوو
وشه ی (به فر) و (فر) م تیکه ل ده کرد، به راست تو ده زانی فرو چییه؟

رهنگه کهم مندال - بهتاییهت ئهوانه ی له شار دهژین - بزائن فرۆ چییه، بۆیه ناچارم سه رهتا باسی فرۆت بۆ بکه م... فرۆ وهکو ماست و په نیر و لۆر و قه یماغ و ژاژی... یه کیکه له به ره مه کانی شیر ی مانگا، ئه وهنده هه یه، فرۆ ته نیا له شیر ی چیل ی تازه زاودا درووست ده کری، واته هر چیل ی که ده زیت، یه ک دوو جار دۆشین ی دوا ی زانه که ی، شیر ه که ی فرۆ ی لۆ درووست ده کری.

هیچ په یوه ندیی ه که نییه له نیوان به فر و فرۆدا، ته نیا ئه وه نه بی که هه ردووکیان له چوار پیت پیکدین، هه ردووکیشیان پیتی (فی) و (پی) یان تیدایه. رهنگه لی کچوونیکی دیکه له نیوان به فر و فرۆدا ئه گه ره بی ئه وه بی، لای ئیمه له دهشتی به رانه تی و گونده کانی ده ور به ری هه ولیر، که نیمچه گه رمین یکه بۆ خۆی، سالی جار یک یا دوو جار به فر ده بار ی. ئه و کاتیش ئیمه دوو چیل مان هه بوو (زه رده که) و (به له که که)، بۆیه سالی جار یک تا دوو جار فرۆمان ده خوارد.

جا من ئه و کاته - که باسی ته مه نی پینچ تا حه فت سالی خۆم ده که م - ئه گه رچی له قسه کردن و وشه ده ریرین و زانی نی مانای وشه کاندای، تا ئاستی کی باش بی عه یب بووم، به لام نازانم بۆ زۆر جار هه ردوو وشه ی به فر و فرۆم لۆ تیکه ل ده بوو. هه روه ها به هه ردووکیشیان زۆر زۆر دلخۆش بووم.

ئه وهش رهنگه به هۆی ئه وه بووبی، به فر جگه له پاک ی و جوان ی و هیمنیی ه که ی، میوان یک بوو درهنگ درهنگ سه ری لۆ ده داین، بۆیه که

ده شباری، حاله تیکی تایبته چی ده بوو، شادمانیه کی که م وینه پووی تی ده کردین، بوخوی ده بووه نیمچه جه ژنیک، هر ئه وهش وای کرد، و بزانه له تمه نی هفت سالیدا بووم، ناشقی شیعره به ناوبانگه که ی (پیره میرد) شاعیر بووم، که ده لی:

به یانی بوو له خه وه ستام که روانیم به فره باریوه

سلیمانی ئه لی به لقیسه تارای زیوی پو شیوه^(۱۸)

ئه گه رچی تا چهند سالیک دواي خوشویستنی ئه و شیعره ی پیره میرد، ئه و جا له "سهرم به فره که چی هیشتا شه ره تو په لمه بو یاری" تیگه یستم، وه لی ئه و تینه گه یشتنه هه رگیز ریگه ی چیژ وه رگرتنی له شیعره که لی نه گرتم. خوشویستنی نوسای به فر وای لی کردم له سالی (۲۰۰۴) نامیلکه شیعرییه که م ناو بنیم (پازه ساده کانی به فر)، چهند سالیکیش دواي ئه وه و دروست له زستانی ۲۰۰۹، له ستایشکردنی مروّفا، له شیعری (تو و به فردا) نووسیومه:

هه رچی هه یه

۱۸ - دیوانی پیره میرد، کۆکردنه وه و ساغکردنه وهی: فایه ق هوشیار و هاوړیکانی، به رگی یه که م، به غدا، ۱۹۹۰.

ستایشی نیانی و جوانی و

سپیتی بە فر دەکا

بەلام تۆ لە بە فر لە پێشتەری

ئە ی ئەوہ نییە

بە فری ھەموو دونیا

لە ئاست رۆحی گەرمەت

چۆک دادەدا

نەک ھەر ئەوہ

گەر بە فر خۆی

لە تۆ نەچی^۶

کی سترانیکی بۆ دەچری^۶ و

وینە یەکی لە گەل^۶ دە گری^(۱۹)

۱۹ - شیعری (تۆ و بە فر)، لە دیوانە شیعری (مندالیککی پایزنشین، زیاد رەشاد قادر، ھەولیر، ۲۰۱۴).

ههروهها له چه ندين شوینى دیکه ی شیعره کانمدا، (به فر) به مه دلوول و مه غزا و مانا جیاوازه کانییه وه وهکو هیمایه ک بۆ ساواپی، پاکى، جوانى، هیمنى... ئاماده یی به رچاوی هه یه .

هه رچی فرۆیه، چونکه دواى هاتنه دونیای گۆلکیکی تازه پهیدا ده بوو، له بهر ئه وه به بهرده وامی ژیان و نوپوونه وه و به ره که تمان ده زانی. که چی جگه له و دیره ی شیعرى (یاداشت) که له زستانی (۲۰۰۸) دا نووسیومه و تپیدا ده لیم:

جگه له خۆت کی چوزانی

چه ندت له فرۆی خۆشه ختی خواردوو^(۲۰)

له ههچ شوینىکی دیکه دا ناوی (فرۆ) م نه هاوردوو، هیوادارم ئه مه م له بی وه فایى نه بیّت. ئه گه رچی ئیستا زۆر زیتر له به فر، غه ریبی فرۆ ده که م، به تاییه ت ئه و فرۆیه ی (دایه فاتى) ی داپیرم هیوینى ده کرد، ئای پۆحت شاد دایه فاتى، غه ریبیت ده که م مندالى، یادتان به خیر به فر و فرۆ...

چاوه پوانى نامه ی تویه م به، خوات له گه ل...

۲۰ - به شیک له شیعرى (یاداشت)، له دیوانه شیعرى (مندالیکى پایزنشین، زیاد رهشاد قادر، هه ولیر، ۲۰۱۴).

نامەک نۆیەم

لەنیوان بۆقەکانی ئەوسا و ماسییەکانی

ئێستادا

سلو کچە باشە کە م پاداشت گیان...

پۆژی ۹ / ۶ / ۲۰۱۴ ژمارە یەك له مزگەوت و مۆزه و شوینە واره کانی ئەستەنبۆل گە پراین، ئەگەر بە وردی بۆت بگێرمەوہ رەنگە بە دەیان نامە تەواو نەبی، کە ھەر یە کە یان گوزارشت له شارستانیەتی و قوناخیکی میژوویی ئەو شار و ولاتە دە کە ن... بۆ نمونە مزگەوتی (سولتان ئەحمەد)، جی پەنجە ی شارستانیەتی ئیسلامی سەردەمی عوسمانییە کانی پیوہ دیارە، (ئایا سۆفیا) کە دروستکراوی سەردەمی بیژەنتییە کانه، سەرەتا کلێسا بوو، له سەردەمی عوسمانییە کاندا کراو تە مزگەوت، پاشان له سەردەمی کۆماری تورکیا له بیستە کانی سەدە ی رابردوودا کراو تە مۆزە خانە، ھەر وہا (پانۆراما) ناوی یە کێک له مۆزە خانە کانی ئەو شارە یە، شە پری سەردەمی فەتخ کردنی ئەستەنبۆل دە گێریتتە وە، ئەمە و چە ندین بازار و قەیسەری و مۆنۆمێنت و قەلا و قوللە و مەیدان و دورگە و پارکی کۆن و نوی، کە ھی ئەوہ نییە بە پۆژیک و دووان تەواو بی. ھەرچە ندە

گهوره شاریکی وهك ئهستهنبۆل، دهبی قهرزی كات بكهیت تا به دیتنی بهشیکیان رابگهیت.

پاداشت گیان... هه ر له ئهستهنبۆل شوینیک ههیه پیی دهلین (ئه كفاریوم)، تایبه ته به پیشاندانی گیانه وهری ئاوی، كه جیگایه کی پاكژ و بیدهنگه، بهجۆریك كه مرۆ دهچیتته ژووری، مهگه ر تهنی گویی له تهپه ی پیی خوی بیته، له و شوینه دا ههوزی شووشه بهندی تایبهت كراوه بۆ كیسه ل و قرژال و چه ندين جۆر و پهنگ و قه باره ی جوداوازی ماسی، له وی ماسی گه و ره و بچووك، پووله كه دار و بی پووله كه، سهوز و زهرد و سپی و رهش و مۆر و به لهك و هتد... ی ده بینی، ئه و گیانه وه رانه هینده جوان و سه رنجراکیشن، به تۆ بی نه بكه ی نه بخوی، هه ر ته ماشای چا و بال و جوله و پووله كه و پهنگیان بكه ی!

وه بیرم دی ئیمه له سه رده می مندالیدا، له نیو جۆگه و گژماوه كاندا بۆقمان ده دیت، به لام قهت به و شیوه یه، له و شوینه هیمن و پاكژ و پاریزراوه دا، له خه ونیشدا ئه و هه موو جۆره ماسیه مان نه دیوه، ئه وسا به بۆقه كه سه كه كانمان ده گوت عه سه كه ری، به بۆقه په له په له كانیشمان ده گوت مغاویری، هه ر ئه و كات جار جار هه ر بۆ خو شی به ردمان ده گرته بۆقه كان، ئه وه بوو دوا ی چه ند سالیک له كتیبیکدا دیم نووسه ریك ده لیت: "منداله كان به گالته به ردیان ده گرته بۆقه كان، به لام بۆقه كان به راستی ده مردن".

گوی بگره پاداشت، لیږه له (ئه کفار یوم) هیچ کهس ناتوانی نه به گالته و نه به راستی بهرد بگریته ماسییه کان. ههروه ها ئه و ماسییه نه له نیو قور و چلپاو و زیږابه کانداناژین، له وانه یشه بو ئه وهی پاره ی باشیان پی پهیدا بکری، هه موو دهم خواردنی باشیان پی بدری و له تهن دروستییان دلنیا بن، به لام گوله که م، کی دهلی ئه و ماسییه نه له بوقی نیو گو ماوه کانی سهرده می مندالی ئیمه ئاسووده ترن کی؟ چونکه هه ر چییه ک بن، ئه وان دوا جار دیلن و له به ندیخانه دان. هه رچی بوقه کانی ئه وسان، ئه گه ر به ردی دلره قی ئیمه ی مندال و چه توون نه بووايه، ئه وا ژیانیا ن به دلنیا ییه وه زور شکومه ندانه تر بوو له ماسییه کانی نیو ئه و به ندیخانه یه ... ئه دی ئه و ماسییه نه ش هه ر وه کوو ئه و بالندانه وان که له ناو قه فسه دا دیلن، ئیدی ئه و قه فسه هه رچییه ک بی، (هیمن موکریانی) چ جوانی گوتوه:

مه لیکی فیږی دارستان و لیږ بی

قه فه ز پیږی ده کا با شووی له زیږ بی

ته لار و سه رسه را و کو شک چ دینی

که کو یله وه ره می تیږا هه لیږی^(۲۱)

۲۱ - دیوانی هیمن، په خشانگای ئازادی، سلیمانی، ۲۷۰۸ ی کوردی.

هەزار ئەفسوس پاداشتە کەم، هەنووکە و لەم سەر دەمەدا، نەك مندال بە لکو
گەرەکان، نەك بە بەرد بە لکو بە چەندین جۆری چەکی کوشندە، بەردەبنە
گیانی یەکتەری، لە هەموویشی ناخۆشتر، ئەو یەکتەر سەپینە وە یە و کوشتوبەرە
مروۆ بەرانبەر هاوڕەگەزە کە ی خۆی دەیکات، ناویک یا چەندان ناوی لە
چەشنەکانی ئازادی و ماف و نەتەو و هتد... ی لئ دەنریت، یا لە هەموویان
ترسناکتر ئەو یە شەرپ و کوشتار و خوینپڕژی و پاکتاوی سیاسی و پەرەگەزی،
بەرگی دینی بە بەردا دەکریت و بە ناوی پیروزی خودا و کتیبی خوداوه...
ژیان و کەرەمەتی جوانترین مەخلووقی ئەم گەردوونە، کە مروۆشە، ئەتک و
ناشین دەکریت... ئاخر ئەو چ تیگە یشتنیکە لە چەمک و کرۆکی ئاین،
لەباتی پواندنی تۆوی چاکە و بلاوکردنە وە ی ئاشتی و تەبایی کۆمە لایەتی،
لەبری دروستکردن و بونیادنانە وە ی کۆمە لگا و ئیشکردن لەسەر بەرزپراگرتنی
ئاکار و لایەنی پۆحی تاک و هتد... بیی پە یامی کوشتن و تۆقاندن
پابگە یە نیت و بەگوتە ی خۆت خە لک بنییری بۆ دۆزەخ، ئی کەنگی کاری تۆ یە
سەر زەمین بکە ی تە دۆزەخ، یا خە لک بۆ دۆزەخ بنییری؟ کئ ئەو هە قە ی
پیداوی، لە کوپۆه سەرپشک کراوی؟

کیزی من، لە نیژیک ئە کفار یۆم، شوینیک هە یە جلوبەرگی تاییە تی شا و
سولتانەکانی لئ داندراوه و خە لک دەچی بە پارە لە بەریان دەکات و وینە یان
پیدە گریت، ئە منیش وە ک ئەو خە لکە چووم بە عە با و تاج و شمشیری یە کیک

له سولتانه كان له سەر كورسییه کی به فه خفه خه دانیشتم و وینه یه کم گرت. نازانم پاداشت تۆ کوو له قەرال و ئیمپراتۆر و والی و سولتانه کانی پیشوو تیگه یشتوویت و چیان له باره وه ده زانی، من که له ته مه نی تۆدا بووم وینه ی ئه وانم ته نی له چه ند به ییت و شیعریکدا ده دیت، زیتریش له و کۆپله یه دا ژیان و جهنگ و جوامیریانم ده دیت، که (خالَم) له مه جلیسی گه وره پیاواندا ده یگنراوه و ده یگوت:

شازاده ی مه لیکی سه بایی

شیری جهنگ و جودایی

عالم لیی ده گینه وه

ته عه جوبی دونیایی^(۲۲)

ئای خۆزگه له ولاتی خۆیشمان، شمشیر و زری و کلاو و مشکیی و چۆغهی خانقوی له پ زێرین و سولتان سه لاهه ددین و پاشای کۆره و مه لیک مه حموود و قازی محمه د و ناودارانی دیکه، داده ندران و خه لک وینه ی پیاوانه وه ده گرت...

۲۲ - له هیچ سه رچاوه یه کی نووسراو به رچاوم نه که وتوو، ده قه که م وه ک خۆی نووسیوه ته وه که کاتی خۆی گویم ئی بووه.

با واز بێنین له مردن و باسی دونیای مردووان، بێینهوه سه‌ر باسی ژیان و دونیای زیندووان، چونکه تا ئەو شوپێنه درووسته بیریان لێ بکهینهوه و باسیان بکهین که بێیته په‌ند و وانه بۆ ژیا‌نی خۆمان. تۆ ده‌زانی پاداشت مرۆف چه‌نده ساده بژییته ئەوه‌نده ئاسووده و خۆشبه‌خت ده‌بیت، ئەوه‌نده له رِق و بوغز و ئیره‌یی دوور ده‌که‌ویته‌وه، ئەوه‌نده می‌شک و دل و پۆ‌حی ئارام ده‌بیت. ئەو ژیا‌نه ساده‌یه‌ی که له‌نیۆ راکه‌راکه و جه‌نجالی و ئاپوره‌ی شار و دونیای مۆدیرن و ته‌کنۆلۆژیا و پۆ‌لا و باله‌خانه‌ی هه‌وربهر و ته‌کنیکی تازه‌دا، هه‌موومان خه‌ریکه‌ ونی ده‌که‌ین ون! نا، ئەگه‌ر وریا نه‌بین به‌ته‌نی ژیا‌نکی ساده و ئارام ون ناکه‌ین، به‌لکو خودی خۆیشمان لێ ون ده‌بی، بۆیه گرنه‌ هه‌ر یه‌ک له ئی‌مه له‌گه‌ڵ سه‌روشت ئاشت بینه‌وه، زوو زوو سه‌یری دیمه‌نی هه‌لاتن و ئاوابوونی خۆر بکه‌ین، له چاوی کانیدا سی‌حر و جوانی ئاو بخوینینه‌وه، تا خه‌و ده‌مانباته‌وه له مانگ و ئەستیره‌ پامینین، به‌ بێ چه‌تر بچینه به‌ر باران و سوپاسی په‌روه‌رگار بکه‌ین، له ئاهه‌نگی پشو‌کوونی گۆ‌دا شیع‌ر بخوینینه‌وه، له ژیر دره‌ختدا دانیشین و گۆی له لاوک و هه‌یران بگرین، به‌سه‌ر چیا‌دا هه‌لگه‌رپین و به‌نیۆ شه‌ونمدا رابکه‌ین و هه‌ناسه‌ی سو‌بح بۆن بکه‌ین...

تا نامه‌ی ده‌یه‌م، ئاسووده بژیت..

نامهک دهیم

چهنده دیمه نیکی خه مناکه نهزیزیکت

نه بی پی بلئی دایه

گوئی سلۆ له بەرۆکت دەدەم پاداشت...

دوای ئەوہی ئیوارەى ۱۰ / ۶ / ۲۰۱۴ له ئەستەنبۆلەوہ بەرەو ئەنقەرە گەرپانەوہ، بۆ بەیانییەکەى، واتە ۱۱ / ۶ ماوہى بیکارى و چاوہ پروانیمان دەبوو بە گەرپان و دیتنى چەند شوینیک بەسەر ببەین، پرسیارى شوینە گرنگەکانى ئەو شارەمان کرد، کەچى ئەوان رینگای چەند پارک و مۆلیکیان پیشان داین، من ھەر زوو زۆر گەشبەین نەبووم کە پارک و مۆلەکان شتیکی جیاوازتر لە ھى ئیمەیان تیدا بى، دواییش ھەر وا دەرچوو، بۆ نمونە چوینە پارکیک، چەمەنزاریک بوو پەر لە درەخت و گوئی جوان و و ھەوز و فوارە و شوینی یاریی مندالان، بەلام چونکە ئیستا لەو چەشنە پارک و باخچانە لە شار و ھەریمی خۆمان زۆرن، بۆیە مرۆ چیژیکی ئەوتویان لى وەرناگرى. ئەو دیاردەى رینگا ھەلە پیشاندانە لای خۆشمان زۆر باوہ، بۆ نمونە کەسیکی بیانى کە رینگەى دەکەویتە ھەولیر و شارەکانى دیکەى کوردستان، لەباتى ئەوہى قەلات و منارە و قەیسەرى و مۆزە و مۆتۆمینتەکانى پیشان بدەین،

کەچی دەیبەینە پارک و مۆلە هاوچەرەکان. کێژەکەى خۆم... تەنى دوو دیمەن سەرنجى منیان پراکیشا و بە شیاوی دەزانم لێرەدا بۆت بگێرمەوہ:

دیمەنى یەگەم: له پارکێکدا، هیشتا زیتەر له نیو سەعات مابوو بۆ خۆرئاوایان، بەرامبەر حەوزیکى گەرە، کۆمەلای کورسیی پلاستیکی داندرابوو، پەیتا پەیتا خەلک دەهاتن له بەردەم ئەو حەوزە و پوو له خۆر لەسەر ئەو کورسییانە دادەنیشان، وەك بلیی بۆنەیهك هەبى، یا چاوەپوانی دەستپێکردنی ئاھەنگێك بن، وەلى نه ئاھەنگ و نه هیچ بۆنەیهك نهبوو، بەلکو ئوان هاتبوون تا سەیری دیمەنى خۆرنشین بکەن، کە لەناو حەوزەکەدا زەردەى خۆر جوانییەکەى دوو هیندە دەردەکەوى و بپروام وایە بەشیکى گەرەى خەم و شەکەتى و جەنجالی ژيانى ئەم سەردەمە له بیر مرۆڤ دەباتەوہ.

دیمەنى دووہم: له یەكێك له پارکە گەرەکاندا، کۆمەلای قوتابی هاتبوونە ئەوى، کە پێدەچوو سالی یەکەمى خۆیندنیان بى، ژمارەیان بیست قوتابی دەبوو، بەلام ئەو قوتابییانە نێزیکەى پارزە مامۆستا و چاودێریان لەگەڵدا بوو، سەرپەرشتیان دەکردن و پێکیان دەخستن!

جا ئەو کات لەباتى ئەوہى بیر لەوہ بکەمەوہ کە چۆن لێرە ئەو بایەخە گەرەیه بە منداڵ دەدەن، کەچی ئەمن کۆترى خەيالم بۆ ئاسمانیکى دیکە

هەلڤری و بەخۆم دەگوت لەگەڵ ئەوہی هەندی جار مندالەکانمان دەبنە
جۆریک لە بارگرانی و ئەرکی قورسمان پۆ زیدە دەکەن، بەلام یەک تۆزقال
گومان لەوہدا نییە کە نیعمەتیکی گەرەم پەرەردگارن، مندالان پراوپرین لە
هەرا و زەنای خۆش و ئاوەدانی، بۆیە زۆر جار بەکۆل نزا پۆ ئەوانە دەکەم کە
تا ئیستا لەو بەخششە پەرەرگار بی بەشن، ئاخر پاداشت دەزانی چەندە
سەختە، باوکیک هەموو سەروەتی دنیا می ئەو بی، ئەگەر مندالیکی نەبی
پیی بلی: "بابە بابە دە هەزارم بدەیی، بابە ئەگەر یەکەم بووم چیم پۆ
دەکپی، بابە کە ی پاییکلکم پۆ دینیتەوہ..."، ئای پاداشت، خۆشی ئەو
دونیایە پۆ دایکیک چییە ئەگەر هەموو گیانی پارە و خشل و ئالتوون بی،
مادام کۆرپەییەکی نەبی و هەموو دەم نەینی بەسنگییەوہ ماجبارانی نەکات،
چ لە خۆشیی ئەم کاولبووہ بکات کە پیی دەلین دنیا، ئەگەر شەوانە
مندالیکی نەبی پیی بلی: "توخوا توخوا دایە هەقاییکم پۆ بگێرەوہ..."،
لەوہش پۆ سوپتر ئەوہیە پاداشت، مندالیک کەسیکی نەبی ئیوارە چاوەروانی
هاتنەوہی بکات، لەگەڵ دەرکەوتنی بە باوەشی نوقلی سۆز و ماچەوہ، پۆ بە
دەمی هاوار بکات: "بابە هاتەوہ..."، ئەدی چ لەوہ ناخۆشترە، مندالیک
کەسیکی نەبی بەرانبەری وشە شیری دایە بەکاربینی! چەندە دیمەنیکی
کەسەربار و خەمناکە ئەزیزیکت نەبی پیی بلی دایە! لە هەموو ئەوانەش
سەختەر و ناخۆشتر و پۆ سوپتر و کەسەربارتر ئەوہیە، دەستی غەدر ئەو

ئەزیزە ی لیستاندیییت، ستەمی سامناکی مروۆ له و بییه شکرده دا نه قشی
هه بووبی.

پاداشت گیان، پۆژی دواى ئەوه، سەردانی مۆزه خانە یه کمان کرد، که پیی
ده لاین (ئەنیت که بیر)، که که وتوووته سەر گردیکی پر داروباری ناوه پراستی
ئەنقەرە و گۆری (که مال ئەتاتورك)ی^(۲۳) لییه، پیش ئەوه ی بگه ینه ده رگای
سەرەکی شوینه که تاویکی باش به پییان پۆیشتین، جا نازانم له حەژمەت
ماندوو بوونی خۆمان بوو یا هەر به پراستی ده روزه سەرەکییه که زۆر دوور
بوو، له بهر ئەوه هەر بۆ خوۆشی له گەل براده ریکی تازه هاتوومان دەمان گوت:
چاک نییه له کنه خۆمان ته نیا زیندوو هه کان گرده کان داگیر ده کهن، که چی
لیره مردوو هه کانیا ن گردیا ن داگیر کردوو ه. به شی هه ره زۆری که لوپه له کانی
نیو (ئەنیت که بیر) تاییه ته به (ئەتاتورك)، جا به هۆی نه زانینی زمانه وه، من
بۆ خۆم نه متوانی وه کو پیویست سوود له به شی زۆری وه رېگرم، که بریتی
بوو له کتیب و ده ستنووس و نامه و دۆکیۆمینته کان، هه رچی به شه که یتره
که پیکه اتبوو له وینه و جلوه رگ و قه له م و میز و کورسی و ماشین و به له م
و که لوپه له سه ربازییه کانی، ئەوا به جوانی لییان وردبوومه وه و تییانم پوانی.

ده بی ئەوه ش بلیم (ئەتاتورك) لای تورکه کان هه ر چیه ک بی و چون سه یری
ده کهن کیشه نییه، ئەوه ی لای ئیمه پرونه ئەوه یه، له سایه ی ئەو سیستم و

۲۳ - مسته فا که مال ئەتاتورك (۱۸۸۱- ۱۹۳۸)، دامه زرینه ری کۆماری تورکیایه.

له ئەوسای مئەوہ پۆ ئیستای تۆ _____ زیاد رەشاد قادر

ئایدۆلۆژیایە ئەودا، ئیستاش گەلیکی چەند ملیۆنی، قەدەغە و بقیە بریار
له چارەنووسی خۆی بدات. هونەرمەند تەنیا لە بەرئەوہی گوتویەتی کوردم،
سووکایەتی پێدەکن و لە ولات وەدەری دەنن. پەرلەمانتار بەس بە هۆی
ئەوہی بە زمانی زگماکی خۆی سویندی خواردووہ، دەرخەنە کونجی
زیندانەوہ...

تا کۆتا نامە، خوات لە گەل...

کوټا نامه

گولی من له خه و رابه، نهزیزک دایه و

بابه

سالو پاداشت....

پۆژی ۱۳ / ۶ / ۲۰۱۴ دوا پۆژی مانهوه مان بوو له ئه نقه ره، وا بپیار بوو کاترمیر (۹) ی ئیواره به فرۆکه به ره وه ههولیر به پڕی بکهوین، بۆیه ئه وپۆ له هه ر پۆژیکی دیکه زیتر غه ربیبتان ده که م و په رۆشی گه رانه وه و دیتنتانم، چه زم ده کرد شوین و جیگه ی زۆرترم دیبا و یه که یه که م بۆت بگپرایه ته وه، به لام له لایه که وه بارودۆخی تایبه تی خۆم هه ر ئه وه نده پڕیگه ی مانه وه ی ده دام، له لایه کی دیکه وه ده مزانی له وه پتر به رگه ی غوربه ت و دووری ناگرم، ده نا ئاواتی ئه وه م ده خواست یه که یه که ی شار و شارۆکه کانی کوردستانی باکوور به سه ر بکه مه وه، به تایبه تی شاری (ئامه د) ی سیمبولی به رخودان و کورده واری. پیم خۆش بوو بچمه شاری (قۆنیه) و مال و

شوینەوار و گۆرپی (مەولانا جەلالەددینی پۆمی)^(۲۴) ببینم. حەزم دەکرد
تەماشای ئەو گوندە بکەم کە (سەعیدی نۆرسی)^(۲۵) تێیدا ژیاو و وشە
نورینەکانی تێدا نووسیووە. ئارەزووی ئەوەم دەکرد سەرێک لە مەئوا و مەنزلی
(ئەحمەدی خانی)^(۲۶) بدەم لە بایەزید...

دەمخواست هەر بەو هەست و هەناسە و خوشخەیاڵییە تۆ، بچم سەرێک لە
شارۆکە (ھارمەنلی) بدەم، لەو بچم بەردەمی کۆشکی کرمانییەکان و
داوا لە (دایە نۆزین)^(۲۷) بکەم دەست لەو زەبروزەنگ و دلپەقییە ھەلگری، یا
وەک خۆت دەتگوت بچم لای (زەھرا) و پاستییەکە ی پێ بلێم. دەمخواست
بە هەست و هەناسە و خوشخەیاڵی خۆم، کە ھەندێ کەرەت نیزیکی لە
خوشخەیاڵی تۆ، تەنانت با ئەگەر کاتی بەفر بارینیش نەبێ، بپۆمە شاری
(قارس) و سۆراخیکی ئەو پیاو بکەم، کە لە پۆمانی (بەفری) (ئۆرھان)

۲۴ - شاعیر و عاریفی گەرە مەولانا جەلالەددینی پۆمی، لە سالی (۱۲۰۷) لە خوراسان لە دایک بوو،
لە شاری قونییە تورکیا ژیاو و لە سالی (۱۲۷۳) ھەر لە قونییە کۆچی دواي کردوو. (مەسنەوی)
یەکیکە لە بەرھەمە عیرفانییە بەناوبانگەکانی مەولانای پۆمی.

۲۵ - زانای بەناوبانگی کورد (سەعیدی نۆرسی)، لە سالی (۱۸۷۳) لە گوندی (نۆرسی) سەر بە
(بەتلیس) لە دایک بوو و لە سالی (۱۹۲۶) کۆچی دواي کردوو.

۲۶ - شاعیری مەزنی کورد ئەحمەدی خانی، لە سالی (۱۶۵۰) لە شاری بایەزید لە دایک بوو و لە سالی
(۱۷۰۷) کۆچی دواي کردوو و خودانی شاکاری (مەم و زین)ە.

۲۷ - کەسایەتیکی دیکە نیو زنجیرە درامای (بووکی بچوک)ە.

پاموک)دا،^(۲۸) بەدووی بەختەوهریدا ویلە. دەمخواست زمانانیکی ئەدەبدۆستی بەسەلیقەم لەگەڵ بووایە و لە کتیبخانەکان گەراباین و بمزانیایە گەورە ئەدیبهکانی ئەمپۆی تورکیا کین، بمزانیایە ئەو گوڤار و کتیبانە ی لەو ولاتە بۆ منداڵان دەرەچن، چۆن و چی دەنوسن...

دەمەو ئیوارە، بەرەو فرۆکەخانە ی ئەنقەرە کەوتینە رپی، لە رپیگە ی فرۆکەخانە، بیرم لەو کیزۆلە یە شەش حەفت سالانە یە دەکردهو، کە شەوی پیشتر لەسەر یەکیک لە پلیکانەکانی پردی کدا دیمان، ئەو بە دەم نووسینەوہ ی سەر دەفتەرەکە ی، هەندی وردەوالە ی داناوو بۆ فرۆشتن، بۆ خۆپاراستنیش لە هەوای ساردی ئەو شەو خۆی گرمۆلە کردبوو. دوا ی ئەو مەلی خەیاڵم کەوتە سەر گول و درەختی ناوہ پاستی ئەو شەقامە ی بەرەو فرۆکەخانە دەچوو، کە تیشکی نارنجی خۆر لیی دەدان، بریقەیان چەشنە جوانییەکی دیکە ی پی دەبەخشین. گەیشتینە فرۆکەخانە، ماوہ ی چاوہ پوانکردنی ئەویشمان تەواو کرد، رۆیشتینە نیو فرۆکە، چەند خولەکیکی دیکە بەرپدەکەوین، لی بەر لە بەرپکەوتنی فرۆکە، بالندە ی رۆحی من هەلدەفری و دەگەیشتەوہ لاتان...

۲۸ - نۆرہان پاموک، رۆماننوسیکی تورکە و خەلکی ئەستەنبولە، لە سالی (۲۰۰۶) خەلاتی تۆبلی ئەدەبیاتی وەرگرتووہ، (بەفر) ناوونیشانی یەکیک لە رۆمانەکانیەتی، کە رپوداوەکانی لە شاری (قارس) دەقەومین، ئەم رۆمانە لە لایەن (بەکر شوانی) ەوہ کراوہتە کوردی.

کیژه که ی من... فرۆکه ده فریته ئاسمان، ده لئی که سیکم چه ند سالیکه، له مال و زید و نیشتیمان دوور که وتومه ته وه، خویشم نازانم بۆچی هینده زوو ته می غوربه ت بلووری پوو خسارم ده گری، دیوه زمه ی دووری و دابران ئه و دلله ی من په ژمورده و په ریشان ده کا! بۆچی وا خیرا سات به سات ده ژمییم و پۆحم بۆ کوچه و کۆلانه کانی نیشتیمان هه لده قرچی و خه ریکه هه لا هه لام ده کات... ئه و کات بیرم له و کوردانه ی خۆمان ده کرده وه که له هه نده ران ده ژیی، به تایبه ت نووسه ر و گۆرانیبیژ و ئه کته ره کان... که هه موو جار ی له سه ر شاشه ی تیقی ده لئین: "ئیمه ته نیا جه سته مان له هه نده رانه، دل و پۆحمان هه ر له لای ئیوه یه و له نیشتیمانه"، ئی باشه ئه گه ر ئه وه نده پۆح و دلایان له کوردستانه، چۆن ئه و هه موو ساله بی پۆح و دل هه لده که ن! به لام با ئه وه نده ش خۆشگله یی نه بین باشه، ئه وه گوته یه کی مه جازیه و گوزارشته له وه ی که زۆر په رۆش و شه ی دای کوردستان، نه ک پۆح و دل ی حه قیقی، ئۆی پادا شت! دیسان که و تمه ناو هه ندی زاراوه ی له وینه ی مه جازی^(۲۹) و حه قیقی... که جار ی زۆرت ماوه به هۆیه وه سه ره ئیشه ت بۆ په یدا بکه م.

گوله که ی من... مندالیک که له گه ل دایبابی دوو سی کورسی له پیش ئیمه وه دانیشتبوون، سی چوار جار شریتی خه یال و یاده وه رییه کانی پچراندیم، به هۆی ئه وه ی به زمانیکی تا بللی ناسک و شیرین به دایک و بابی خۆی ده گوت: "به

۲۹ - مه جازی: پیچه وانه ی حه قیقی، به کارهینانی وشه یه ک بۆ مانایه کی دیکه، نه ک مانا راسته قینه که ی خۆی، له هه مان کاتدا ده بی پیوه ندی به مانا راسته قینه که ی شیه وه هه بی.

سایه ق ته یاری بیژن بلا رابوه ستیت ئه م ل دهۆکی دهیینه خاری". ورده ورده له ههولیر نیزیك ده بینه وه، ههولیری لانکه ی کۆنی ئاده میزاد و مرواریی دره وشاوه و دیرینی سه ر پووی گیتی، ئه و شاره غه ریبیدۆست و میواننه وازه ی به بووکی میژوو و هیما ی ژیان و ئاوه دانی ده ناسریت، که به و شه وه و له ئاسمانی پرا سهیری ههولیر ده که ی ده لئی گه وه بووکیکی به متومۆرییه له ده شتیکی چراخاندا پراکشاهه. فرۆکه ده نیشیتته وه، پاش چه ند ده قیقه یه کی دی به یه کتری شاد و شوکر ده بینه وه، که مۆبا یلم ده که مه وه دیسان به ر له گه یشتن، دایکم تیلی کردوه، نازانم چ بلیم! چونکه هه رچی بکه م و بلیم، هه ر وشه و رسته و ده سته وازه یه ک بنووسم، ناتوانی شان بدا له شانی ریژ و سۆز و گه وره یی دایک...

ئه ی شه مالی نه شته و سۆز و تهوین

چاوگی میهر و خوشه ویستی و پاکیزه یی

دلنیام گه ر هه وری ره نجم

هه تا ماوه بارانی وه فا برژینی

که چی ناگا

به رووباری پشوودریژی نوورینی پر به زه یی تۆ

ئهزیزی دایه و بابه

به خویندن و پهروه رده

بنه خشینه ئاینده

ههنگاو بۆ سبه یینی جوان

بنی به بی پراوهستان^(۳۱)

نا پاداشت، ده جاریش ئه و شیعرهت بۆ بخوینمه وه و بلیم پابه، تازه له خه و هه ئناستی، خو وه کو من خهوت سووک نییه، سه د جاریش ئه مسهر و ئه وسهرت پیبکه ن به خه بهر نایه ی. بۆیه تا به یانی زوو له خه و هه لده ستیت و ده ست ده که یته ملم و پرسیار بارانم ده که ی، خوات له گه ل...

۴ تا ۱۴ ی حوزه ییرانی ۲۰۱۴

ئه نقره، ئه سته نبۆل، هه ولیر

۳۱ - به شیک له شیعره ی (پاداشت)، له کۆشیهری (بام چه ترم بۆ دینی، زیاد ره شاد قادر، ئاماده بۆ چاپ).

فەرھەنگۆك

ئاسانسۆر: سەرخەر، مەسەد

ئانبۆلانس: ئىسەاف

ئۆقرە: ھەدا، ئارامى

ئەنگۆ: ئىوہ

بالىف: سەرىن

بىدادى: ستەم، ناھەقى

پىياسكە: پىرىسكە، بوخچە

پەلپ: بىانوو، ھەنجەت

پەسىرە: ھىشوو تىرى نەگەيىو

تەوئىل: ئىوچەوان، ھەنيە

تىنوووس: پەرە، دەفتەر

جاويدانى: ھەمىشەيى، سەرمەدى

جىلوہ: ناز و عىشوہ

چەتون: توش و لاسار

چەمەنزار: جىگايەك چىمەنى زۆر بى

خەوش: عەيب، نەنگى

داژوا: لىدەخوپى

زیبا: جوان

زری: جلکی جهنگ

زه مبه ر: خشل

سه رگوزشته: هه قایهت و به سه رهات

سه ردولکه: به مردوودا هه لگوتن

شادوشوکر: شادبوون به گه یشتنه وهی دۆست دواى ماوه یه ک دوورکه وتنه وه

قه ره بروت: شتی زۆر سووتاو

قۆشمه: گالته چی

که نهفت: حال پهریشان، زه بوون

گوزارشت: ته عبیر

گوم: ون، بزر

گه ه: گاه، کات

موروو: مۆرى

مرواری: گه وه ریکی دره وشاوه یه له هه ناوی سه ده فدا په یدا ده بی

مه رجان: به ردیکه له جوړه گیانه وه ریکی ئاوی دره ده هینری

مه رخ: دره ختیکه زوو ئاگر ده گری

هه نگینی: ئه وسا

هه راوزه نا: هه راوهۆریا

چاپگراوەکانی ویگەئێ نووسەر:

- رازە سادەکانی بەفر، شیعەر، سلیمانی / ۲۰۰۴
- کەرۆپشک خەو بە فیلەو دەبینی، چیرۆک بۆ مندالان، ھەولێر / ۲۰۱۰
- گوتوبێژ، گفتوگۆی روژنامەوانی، ھەولێر / ۲۰۱۱
- سۆمای پاکژ، چیرۆک بۆ مندالان، ھەولێر / ۲۰۱۲
- گولەئەستێرە، شیعەر بۆ مندالان، ھەولێر / ۲۰۱۲
- زمان و میدیا، توێژینەو، ھەولێر / ۲۰۱۳
- مندالێکی پایزنشین، شیعەر، ھەولێر / ۲۰۱۴

له ئهوساي منهوه پوه ئىستاي تو _____ زياد ره شاد قادر

* ئەم كتيبه، به سوپاسه وه له سه ر ئهركى ئەده بدۆستىك - كه

خۆى قايىل نه بوو ناوى بىنين - چاپ كراوه.